

VİMANA

TARİH-ÖNCESİ

UZAY ARAÇLARI

TTT



BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ



VİMANA

TARİH-ÖNCESİ

UZAY ARAÇLARI



BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

Yayınevi — İstanbul

Kitap No : 46 — VİMANA UZAY ARAÇLARI

«Vimana» (Sanskrit): «Vimanam» (Pali): İzlenecek bir yolu ölçmek ya da katetmek; Göksel Araba, kendi kendini sevkeden ve kendi kendine hareket eden bir Uçan Araba; Uçan Saray.

«Vimana-Vidya»: Hava araçlarında uçma bilgisi.

.....

Hassas kişi Malcolm Bessent, bir 'Rüya telepatisi' deneyi sırasında, şakralarla ilgili bir 'hedef' resim sözkonusuyken 'alıcı' süje olarak gördüğü rüyayı şöyle anlatmaktadır:

«Doğal enerji kullanmaya... karşı büyük bir ilgi duyuyordum. Güneş enerjisini kullanmanın bir yolunu bulduğunu söyleyen biriyle konuşuyordum ve bana bu kutuyu gösterdi... [ki, bu kutu,] enerjiyi üretmek ve depolamak için ihtiyaç duyduğumuz tek husus olan 'Güneş'ten gelen ışığı yakalamak' içindi... Bu öteki kişiyle daha başka bir takım iletişim sahalarını da tartışıyordum ve daha ziyade fikir alışverişi yapıyorduk... O, havada asılı duruyordu ya da [öyle] bir şeydi... Roketler hakkında düşünüyordum... bir 'enerji kutusu' ve... bir 'belkemiği' hakkında... gördüğüm bir rüyayı hatırlıyorum.»

D. Scott Rogo

Parapsychology: A Century of Enquiry, New York, Dell Publishing Co., Inc., 1975.

1 nci Baskı : Mart 1980

Dizgi - Baskı : Işık Matbaası

Kapak Baskı : Coşkun Matbaası

Cilt Yapımı : Kardeşler Ciltevi

İÇİNDEKİLER

1. BÖLÜM

VİMANALAR HAKKINDA GENEL BİLGİLER

- a — Uzakdoğu'da, Kadim Vimana Araçları
- b — Vimanalar ve Çeşitli Amaçlara Ait Tipleri
- c — Sanskritçe Metindeki, Vimana Teknik Bilgileri
- d — Vimanalar Hakkında, Dāniken - Kanjilal Diyalogu

2. BÖLÜM

ATLANTİS UYGARLIĞI'NIN VİMANALARI

- a — Atlantis Vimanaları ve Genel Performans
- b — Nasa Yetkilisi ve UFO Uçuş Tekniği
- c — Atlantis Vimanaları ve Bir Kanıt
- d — Atlantis'in İyilik Güçleri ve Vimanaları
- e — Atlantis Vimanaları ve Güç Kaynakları

3. BÖLÜM

TARİH-ÖNCESİ HİNT VİMANALARI

- a — Eterik Güç'le Çalışan Hint Vimanaları
- b — 'Ramayana Destanı'nda Vimana Araçları
- c — Mahabharata. Destanı'nda Vimana Araçları
- d — Samarangana Sutradhara'da Vimana Araçları

4. BÖLÜM

VİMANALAR VE İŞLEYİŞ PRENSİPLERİ

- a — Vimanalar ve Yaşam-Gücü ile Sevkleri
- b — Vimanalar ve Ses-Gücü ile Sevkleri

5. BÖLÜM

VİMANALAR VE SİLAH DONATIMLARI

- a — Vimanalar ve Olağanüstü Silahları
- b — Vimanalar ve Bazı Silah Türleri

Ö N S Ö Z

«Güneş altında yeni birşey yoktur.»

Bu söz, bir mükemmel yapı haline getirilmiş Fizik Dünya üzerinde, şimdiki beşeriyetin bulacağı, keşfedeceği, çözeceği herşey ve her sorunun, yüzbinlerce yıldır yeryüzünden gelip geçen çeşitli uygarlıklar tarafından da çeşitli şekillerde bulunmuş ve halledilmiş olduğunun güzel bir ifadesidir. Şimdiki teknik uygarlığımızın daha birçok yüzyıllar sonra bulabileceği yenilik ve buluşlar, çok öncelerden olanca geliştirilmiş halde kullanılmışlardır. Sözgelimi, ilkel aerodinamik yasalarına bağlı olan uçak ve uçuş teknikleri, bizim tekniğimizin derecesinin bir ifadesidir.

«Güneş altında yeni olmayan birşey de yoktur.»

Bu söz ise, üstteki ilk söz ile çelişiktir, ne varki aşağıda yapılacak yorum bu çelişikiyi ortadan kaldıracaktır. Dünya üzerinden çeşitli çok yüksek uygarlıklar geçtiği için, onlar şimdiki geri maddi uygarlığımızın çok çok fevkinde teknik ve bilimlere ulaşmışlardır. Bizim uygarlığımızın keşfedeceği hiçbir şey, dünya için yeni olmayacaktır. Fakat, bizim uygarlığımızın bulacağı herşey, bu uygarlık beşeriyeti için yeni ve ilk olacaktır.

«Güneş altında herşey yeni ve eskidir.»

Belirli bir evrim ve şuur düzeyine yükselen varlıklar için, bu evrim seviyesinin kapsadığı herşey eskidir, fakat o evrim ve şuur seviyesine henüz yükselmemiş ve yükselme yolundaki varlıklar için ise, ilk gördükleri ve keşfettikleri şeyler yenidir.



1. BÖLÜM

VİMANALAR HAKKINDA GENEL BİLGİLER

«Harikalara meraklı olan Kakavarma, ölüme mahkûm edilen bir Yavana'nın yaptığı bir yapay 'hava aracı' ile hiç kimsenin bilmediği bir yere götürülmüştü.»

E.B. Cowell ve F.W. Thomas
Harscha Charita of Bana, London, O.T.F., 1897.

a — Uzakdoğu'da, Kadim Vimana Araçları

Budhist rahip Gunavarman'ın İ.S. 4. Yüzyıl'da Seylan'dan (Sri Lanka) Java'ya uçarak, Java'nın Kralı'nı Budhist yaptığını anlatan kaynaklar mevcuttur. Acaba rahip Gunavarman, tarih öncesi devirden kalma bir vimanayı mı kullanmıştı? Nitekim, uçan araçların öyküleriyle dolu olan *Ramayana* (1) destanının geçtiği yerlerden biri de Lanka ya da Seylan'dır.

Rahip Gunavarman'ın Java'ya inişinden bir gün önce, Kral'ın annesi, rüyasında büyük bir Üstad'ın uçan bir gemi içinde göklerden indiğini görür. Günün ilk ışıkları Java adasını aydınlatırken Budhist rahip de göklerde belirir. Bu olaya tanık olanlar, parıldayan bir uçan aracın süzülerek, en ufak bir ses dahi çıkarmadan yere konduğunu görürler. Tanrılar'ın bir Habercisi olduğuna inanılan rahip Gunavarman, Javalılar'dan büyük bir saygı görür.

Bir diğer kaynakta ise, Benares'teki (Hindistan) bir Kral'ın, mücevherlerle kaplı olan ve havada uçan bir araca sahip olduğu anlatılır. 'Mücevherler' sözü, vimanaların çalışmasında kristallerin işlevini akla getirmektedir.

Oyun yazarı Bhavabhuti, İ.S. 5. Yüzyıl'da, yerel belediye meclisi görevlilerince toplumun genel işlerinde kullanılan bir uçan araçtan bahsediyordu.

Bütün bu kaynaklar, Hindistan'da ve Seylan'da, tarih öncesi devirden kalma tek tük vimanaların 4.-5. Yüzyıllar'da hâlâ daha faal durumda olduklarını ve belirli amaçlarla kullanıldıklarını ima etmektedir.

b — Vimanalar ve Çeşitli Amaçlara Ait Tipleri

Ramayana'da, 'atlar, kartallar ve filler' biçiminde olan vimanalardan bahsedilmektedir. Bunların, aynen bizim birtakım uçak tiplerini ve uzay araçlarını muhtelif hayvan isimleriyle adlandırmamız gibi, değişik cesametlerdeki ya da belirli bir sınıflandırmaya tâbi olan çeşitli vimanalara verilen adlar olması çok muhtemeldir.

Vedalar'da da çeşitli tip ve cesametteki vimanalardan bahsedilir:

— '*Agnihotra-vimana*': İki motorlu.

— '*Fil vimana*': İki den fazla motoru olan.

— İskelekuşu, İbis, vs. gibi kuşların adı verilen daha başka tür vimanalar.

Örneğin, Rama'nın bindiği '*Puşpaka Vimana*'nın taşıdığı insan adedini —Rama, Sita ve Lakşmana'nın yanısıra tüm askerleri de almıştı— birçok odası bulunduğunu, pencerelerini ve döşenişini göz önüne alırsak, bu vimananın muhtemelen '*Fil*' sınıfına dahil olacağını düşünebiliriz.

Mahabharata'nın (2) «*Ghatotrachabhadma Parva*» adlı bölümünde, bu kez motorları fillere benzeyen bir '*dev vimana*'dan söz edilmektedir:

«*Kara demirden yapılmış, 400 yojana (3) yüksekliğinde ve aynı genişlikte, uygun yerlere yerleştirilmiş motorlarla techiz edilmiş 'devasa' ve dehşetli bir vimanaydı. [Bu vimanayı] hiçbir küheylân ya da fil sevket-*

miyordu. Bunların yerine, fillere benzeyen [fillerin cesametinde olan] makinelerle sevkediliyordu.»

Gene *Mahabharata*'da, Asura Maya'nın, dört santrali bulunan ve çemberi yaklaşık 5,5 km. genişliğinde olan, dairevi biçimdeki görkemli, devasa bir altın araç içerisinde yola çıktığı anlatılır.

Bu dev vimanalar, bazıları bir mil uzunluğunda olan Ana Gemileri akla getirmektedir.

c — Sanskritçe Metindeki, Vimana Teknik Bilgileri

Birçok ülkenin bilim adamları, artık, uzay uçuşunun sırlarını tekrar keşfedebilmek için kadim Sanskrit metinleri inceden inceye etüd etmektedirler. Hintli bilgin Maharşi Bharadwaja, «*Havacılık: Tarih Öncesi Geçmişten El Yazması Bir Metin*» (Aeronautics: A Manuscript from the Prehistoric Past) adında çok ilginç bir çeviri yapmıştır. Bu yapıtın, Mysore'daki (Hindistan) Uluslararası Sanskrit Araştırmaları Akademisi'nce yayımlanan şu özeti son derece çekici ve neredeyse inanılmaz doneleri içermektedir:

«Bu kitapta, fikirlerle dolu ve çekici olan sekiz bölümde, Evren için, insanlığın refahına katkıda bulunacak olan birleştirici bir güç olarak, gökyüzünde düzgün ve rahat bir şekilde yolculuk yapmaya ilişkin çeşitli Uçan Araç tiplerini imal etme sanatı tanımlanmaktadır.

«Bir içsel kuvvetle yeryüzünde, su içinde ve göklerde kuş gibi hareket eden aletin adına 'Vimana' denir.

«Havacılık [konusuyla ilgilenen] bilim rahipleri, gökyüzünde bir yerden bir yere, bir ülkeden bir ülkeye ya da bir dünyadan bir dünyaya yolculuk yapabilen alete 'Vimana' derler.

«Ateşle yok edilemeyen, kırılmayan, parçalanamayan ve de çökertilemeyen uçan araçların yapımına izin veren sır.

«Uçan araçları [havada] hareketsiz durduran sır.

«Uçan araçları, görünmez kılan sır.

«Düşman uçan makinelerindeki gürültü ve konuşmaları...

«Düşman uçan aracının içindeki görüntüleri yakalayan sır.

«Düşman uçan aracının yönünü saptayan sır.

«Düşman uçan araçlarındaki varlıkların bilinçlerini kaybettiren, araçlarını yok ettiren sır.

«Aynen, tüm uzuvlarının tam olması halinde her şeyin üstesinden gelebilen bedenimiz gibi, etkili olabilmesi için bir Uçan Aracın da tüm kısımları tam olmalıdır. Bir uçan aracın, altında yer alan ve 'görüntüleri tespit eden ayna'dan (4) başlamak üzere, otuzbir parçası olmalıdır.

«Uçan aracın operatörü, 'Agnimitra' tarafından tarif edildiği şekliyle, mevsim değişikliklerine göre değişik meteryallerden yapılma giysilerle teçhiz edilmelidir.

«Uçan araçların operatörlerine, yılın mevsimlerine uygun olarak, her bir Kalpa-Şastra'ya tekabül edecek şekilde üç çeşit yiyecek verilmelidir. Yukarda [bahsedilen] gıda rejimi değişimleri ile, mevsimlerde ortaya çıkan yirmibeş tür zehir yok edilmiş olur. Yiyecekler beş biçimde olur: Pişirilmiş tahıl, yulaf lapası, lapa, ekmek ve esans. Hepsi de sıhhi ve bedeni takviye edicidir.

«Uçan Araçlar için uygun olan 'hafif ve ısı soğurucu metallere,' Şownaka'ya göre, onaltı türdür. Yüce ermişler, uçan araç yapımı için sadece bu onaltı metalin elverişli olduğunu ifade etmişlerdir.»

Bu satırlar, açıkça, bugün bildiklerimizin yüzyıllarca ilerisinde olan bir teknolojiyi, bir aerodinamik, elektronik, mühendislik, metalurji, haberleşme ve uzay-tıbbi bilgisini ima etmektedir.

d — Vimanalar Hakkında, Däniken - Kanjilal Diyalogu

Erich von Däniken, «Kanıtlara Göre» (According to the Evidence, London, Corgi Books, 1978) adlı son kitabında, «vimanalar» konusuna ilişkin olarak Kalküta'



THE INTERNATIONAL ACADEMY OF SANSKRIT RESEARCH,
MYSORE, INDIA

महर्षि भरद्वाज प्रणीतं
वैमानिक शास्त्रम्

AERONAUTICS
BY
Maharshi Bharadwaja

A MANUSCRIPT FROM THE PRE-HISTORIC PAST

Some Sample Extracts :

- | | | |
|------------------------------------|----|--|
| अवमान्यकलायुक्तं नसिगृहं अवाहयम् । | 1 | " In this book are described in a pregnant and captivating chapters, the art of manufacturing various types of Aeroplanes of smooth and comfortable travel in the sky, as a useful force for the Universe, contributive to the well-being of mankind." |
| अवमान्यकलायुक्तं नसिगृहं अवाहयम् । | 2 | " That which can go by its own force, like a bird, on earth, or water, or in air, is called 'Vimana' " |
| अवमान्यकलायुक्तं नसिगृहं अवाहयम् । | 3 | |
| अवमान्यकलायुक्तं नसिगृहं अवाहयम् । | 4 | |
| अवमान्यकलायुक्तं नसिगृहं अवाहयम् । | 5 | |
| अवमान्यकलायुक्तं नसिगृहं अवाहयम् । | 6 | |
| अवमान्यकलायुक्तं नसिगृहं अवाहयम् । | 7 | |
| अवमान्यकलायुक्तं नसिगृहं अवाहयम् । | 8 | " That which can travel in the sky, from place to place, land to land, or globe to globe, is called 'Vimana' by sages in Aeronautics." |
| अवमान्यकलायुक्तं नसिगृहं अवाहयम् । | 9 | |
| अवमान्यकलायुक्तं नसिगृहं अवाहयम् । | 10 | |
| अवमान्यकलायुक्तं नसिगृहं अवाहयम् । | 11 | " The secret of constructing aeroplanes, which will not break, which cannot be cut will not catch fire, and cannot be destroyed." |
| अवमान्यकलायुक्तं नसिगृहं अवाहयम् । | 12 | |
| अवमान्यकलायुक्तं नसिगृहं अवाहयम् । | 13 | The secret of making planes motionless. |
| अवमान्यकलायुक्तं नसिगृहं अवाहयम् । | 14 | The secret of making planes invisible. |
| अवमान्यकलायुक्तं नसिगृहं अवाहयम् । | 15 | The secret of hearing conversations and other sounds in enemy planes. |
| अवमान्यकलायुक्तं नसिगृहं अवाहयम् । | 16 | The secret of receiving photographs of the interior of enemy planes. |
| अवमान्यकलायुक्तं नसिगृहं अवाहयम् । | 17 | The secret of ascertaining the direction of enemy planes' approach. |

Maharshi Bharadwaja'nin, «Havacılık : Tarih Öncesi Geçmişten El Yazması Bir Metin» adlı çevirisinin, Uluslararası Sanskrit Araştırmaları Akademisi'nce yayımlanan özetinin fotokopisi.

daki Hindistan Sanskrit Üniversitesi'nin önde gelen 'kadim Hindistan tradisyonları' uzmanı Prof Dileep Kumar Kanjilal ile yaptığı bir konuşmayı aktarmaktadır:

Soru — Profesör, en eski 'Veda' metinleri kaç yılıktır?

Yanıt — *En eski metinler yaklaşık İ.Ö. 5000 yılına kadar dayanırlar.*

Soru — Çeşitli Hint Sanskrit çevirilerinde uçan arabaların tasvirlerine rastlıyorum. Bunlar sadece mitolojik hayal gücü ürünleri midirler?

Yanıt — *Hindistan, olağanüstü zenginlikteki bir Sanskrit tradisyona sahip olan çok eski bir ülkedir. Kanımca, çoğunlukla Vimanalar denilen uçan arabalar gerçekte bir tür uçan makinelerdi. Bugün elimizde bulunan birçok yorumu incelediğimizde, 2000 yıl süreyle bu tasvirlerle hep, sözün gelişi eski gözlerle bakıldığını unutmamalıyız. Şimdi ise uçan makinelerin mevcut olduğunu bildiğimiz için bu sorunun tümüne yeni bir açıdan yaklaşmak gerekmektedir. Artık geleneksel yaklaşıma bağlı kalmak hiçbir işe yaramaz. Zamanına bağlı olan her anlayış bir dönüşüme uğrar. Kuşkusuz, uçan arabaların tasvirlerinin arkasında gerçek olan bir şey saklıdır; daha önceden kendilerine atfedilen anlamdan daha değişik bir anlamları vardır. Tabiatıyla, birçok mitolojik öge hâlâ daha mevcuttur ama, biz, teknolojik mahiyetteki tradisyonlarda ihtiva olunan 'bilimsel gerçeği' çıkarmak için çok çalışıyoruz.*

Soru — *Mahabharata'dan, Arjuna'nın, İndra'nın Cenneti'ne [Swarga] çıkışının öyküsünü biliyorum. Burada, gökgürültüsüne benzeyen bir gürültü ile bulutlara yükselen bir göksel arabanın, uçuşunun çeşitli kademe-lerindeki 'sihirli görüntüsü' tasvir edilir. Sizin gibi Sanskrit metinler üzerinde uzmanlaşmış bir bilim adamının*

bu tasvire bakıp bir uzay aracını gözünde canlandırması mümkün müdür?

Yanıt — Şimdi bahsettiğiniz, Arjuna'nın Cennet'e yaptığı yolculuk hakkındaki bölüm tam değildir... Orijinal metinde, Arjuna'nın yere düşmüş ve çalışamaz hale gelmiş olan bazı uçan arabalar gördüğünü okuyabilirsiniz. Yere konmuş olan daha başka uçan arabalar da vardır ve daha başkaları da hali hazırda havalanmışlardır. Uçmakta olan arabalar ile artık uçmayan arabalara ilişkin bu apaçık gözlemler, raporun orijinal yazarlarının neden bahsettiklerini gayet iyi bildiklerini kanıtlamaktadır.

Soru — Kadim Hindistan Tanrıları ölümsüz müdür?

Yanıt — Genellikle, hayır... Sanskrit metinlerde... Tanrılar arasında birçok evlilikler vardır ve onlar da çocuk sahibi olurlar. Tanrılarla insanların birleşmesi de mevcuttur. Bu birleşmelerden doğan çocuklar, babalarının bilgisini ve 'silahlarını' miras edindiler. Ramayana'nın (Mahabharata'dan sonra ikinci büyük Hint destanı) bir bölümünde, çöllerin, başlıca Tanrılar'ın dehşetli silahlarının yol açtığı yıkım sonucunda ortaya çıktığı anlatılmaktadır. Bu tür silahların tariflerini Mahabharata'da bulabilirsiniz.

2. BÖLÜM

ATLANTİS UYGARLIĞI'NIN VİMANALARI

«... bir 'uçan makineyi' idare etmek büyük bir ayrıcalıktır. Uçmaya ait bilgi, bize kalan mirasların en eskileri arasında yer alır; 'Yükseklerden Gelenler'in bir hedyesidir. Biz [bu uçan makineyi] onlardan, birçok hayatı kurtarmada yararlı olsun diye aldık.»

Halkatha (Kadim Babil Metni)

a — Atlantis Vimanaları ve Genel Performans

İngiliz yazarı W. Scott Elliott'un 1895 yılında, yani Wright Kardeşler'in ilk uçakla uçuşlarından yaklaşık on yıl önce yazdığı «*Atlantis'in Öyküsü*» (The Story of Atlantis) adlı kitapta, Atlantis Irkı tarafından kullanılan bir tür «uçan disk»i ya da «hava gemisi»ni ayrıntılı olarak tarif etmektedir. Bu kitapta, «eterik güç» ve «akasa» gibi okült terimler ve ifadelere de rastlanmaktadır. En ilginç, «hava gemisi»nin, Amerikan Ordusu'nun uçan daire raporlarına tıpatıp uyan bazı özellikleri de tanımlanmaktadır:

«Atlantis'in hareket [locomotion] metodları daha da harikulâde olarak kabul edilmelidir, çünkü Keely'nin Amerika'da ve Maxim'in bu ülkede şimdi [İngiltere: 1895] yapmaya çalıştıkları hava gemisi ya da uçan makine o zamanlar gerçekleştirilmiş bir husustu... Bu, her an için kullanılan, yaygın bir ulaşım aracı değildi. Esirler, hizmetkârlar ve emekçi kitleler ülkenin yolları üzerinde yürümek ya da yabancı hayvanların çektikleri, kaba yapımlı arabalar içinde seyahat etmek zorundaydılar. Hava gemileri, onlara sahip olanların nispi adedini dikkate alacak olursak, o günlerin özel taşıtları ya da

daha ziyade özel yatları olarak mütalaa edilebilirler. Bu araçların yapımı her zaman için zor ve masraflı olsa gerekti. Genellikle, birçok insanı taşıyabilecek şekilde inşa edilmiyorlardı. Birçokları sadece iki kişilik yapılıyor, bazıları da altı ya da sekiz yolcuyu alabiliyordu. Atlantis'in, savaşların ve çekişmelerin Altın Çağ'ı sona erdirdiği 'son günleri'nde, havada yol alabilen savaş gemileri, doğal olarak, çok daha kuvvetli yıkım makineleri olduklarını kanıtlamalarından ötürü, büyük ölçüde denizdeki savaş gemilerinin yerlerini almışlardı. Bu savaş gemileri, elli ve bazan da yüzelli kadar savaşçıyı taşıyabilecek şekilde yapılıyorlardı.

«'Vimanalar' (hava gemileri) ya ahşaptan ya da metalden yapılıyorlardı. İlk vimanalar ahşaptan yapılmışlardı. Kullanılan tahtalar son derece inceydi. Ağırlık kazandırmayan bir maddenin tahtaya püskürtülmesi sayesinde tahtanın deri gibi sertleşmesi sağlanıyor ve böylece de hafiflik ile sağlamlığın gerektiği gibi birarada bulunması temin edilmiş oluyordu. Metal kullanıldığında ise, bu genellikle bir alaşım oluyor ve sözkonusu' alaşımın bileşimine beyaz renkli iki metalle kırmızı renkli bir metal giriyordu (5). Ortaya çıkan alaşım, alüminyum gibi beyaz renkte ve hatta daha da hafif oluyordu. Vimananın kaba çerçevesi üzerine bu alaşımdan yapılmış büyük bir levha örtülüyordu. Sonra bu metal levha, çerçevenin biçimini alana kadar dövülüyor ve gerekli görüldüğünde de elektrikli kaynak yapılıyor. Fakat metalden de yapılırsalar, ahşaptan da yapılırsalar, dış yüzeyleri görünüşe göre eksiz ve tamamen dümdüz oluyordu. Karanlıkta, fosforlu boyayla boyanmış gibi parlıyorlardı (4).

«Biçimleri gemiye benziyordu ama, istisnasız olarak her yanları kapalıydı... Sevk ve dümen donanımları her iki uçta da kullanılabiliyordu.

«Fakat, en ilginç soru, vimanaları sevkedemeyen güçle ilişkili olanıdır. İlk zamanlarda, sevkedici gücü kişisel 'vril'in (°) sağladığı sanılmaktadır —bunun herhangi bir mekanik cihaz ile birlikte kullanılıp kullanılmaması pek önemli değildir— fakat, daha sonradan 'vril gücü'nün yerini, bilmediğimiz bir tarzda üretilmesine rağmen, yine de belirli mekanik düzenlemeler sayesinde işletilen bir güç almıştı. Bu güç, bilim tarafından henüz keşfedilmemiştir ama, Maxim'in kullandığı elektrik gücünden ziyade, Keely'nin Amerika'da üzerine eğildiği güçle benziyordu. Aslında, 'eterik' mahiyette bir güçtü. Sevkedici güç sorununun çözümüne pek yakın olmasak da, bu gücün işletilme metodu tarif edilebilir. Kuşkusuz, mekanik düzenlemeler, vimanadan vimanaya az çok fark ediyordu.

«Aşağıdaki tanım, Poseidonis'in kuzey bölgesine hükmeden Kral'ın üç elçisinin, Güney Krallığı'nın sarayına yaptıkları bir yolculuk sırasında bindikleri bir vimanaya aittir. Geminin merkezinde yer alan sağlam ve ağır bir metal sandık, 'üreteç' görevini görüyordu. Bundan çıkan güç, iki büyük esnek tüpün içinden akararak vimananın her iki ucuna ve ayrıca, baştan arkaya kadar yerleştirilmiş olan sekiz tali tüp vasıtasıyla da küpeştelere [bulwarks] ulaşıyordu. Eunların, dikey olarak hem yukarıya hem de aşağıya doğru bakan çift ağızları vardı. Yolculuğa başlanacağı zaman, sekiz küpeşte tüpünün aşağıya bakan ağızlarının valfleri açılıyordu —bütün öteki valfler kapatılmış oluyordu. Bu tüplerden dışarıya salınan akım, yere, havanın kendisi gerekli istinat noktasını [fulcrum] sağlarken vimanayı yukarıya doğru aötürecek kadar büyük bir güçle çarpıyordu. Yeterli bir yüksekliğe ulaşıldığında, vimananın, varış yerinin aksi yönüne bakan ucundaki esnek tüp faaliyete geçiriliyordu. Bu arada, valflerin kısmen kapatılması-

la da, sekiz dikey tüpten dışarıya salınan akımın, varılan yükseklikte kalınması için yeterli olan miktara indirgenmesi sağlanıyordu. Artık vımananın [varış yerine göre] arka kısmından, yaklaşık kırkbeş derecelik bir açıyla aşağıya doğru bakan büyük tüpten dışarıya salınan büyük akım hacmi, bir yandan varılan yükseklikte kalınmasına yardım ediyor, öte yandan da vımanayı havada sevkedecek olan büyük itici gücü sağlıyordu. Vımanaya yön verme işlemi ise akımın bu tüpün içinden salınması ile gerçekleştiriliyordu, çünkü bu tüpün yönünde yapılan ufak bir değişiklik, vımananın rotasında hemen bir sapmaya yol açıyordu.

«Fakat, sürekli bir denetim gerekli değildi. Uzun bir yolculuk yapılacağı zaman, varış yerine ulaşana kadar hiçbir müdahaleye gerek bırakmayacak şekilde tüpü sabit bir şekilde tutmak mümkündü. Ulaşılan maksimum hız saatte 150 km. kadardı. Uçuş yörüngesi, hiçbir zaman düz bir çizgiyi izlemeyip, daima, kâh Yeryüzü'ne yaklaşıp, kâh uzaklaşıp uzun dalgalar biçiminde oluyordu (4). Gideceği yere ulaştığında vımanayı durdurmanın yolu —ki bu aynı rahatlıkla havada da yapılabilirdi— aracın arkasındaki sevkedici güç, valfların kapanmasıyla birlikte giderek azalırken, varış yerinin önüne bakon ucta [basta] yer alan tüpteki akım gücünün birazını dışarıya salmaktı. Künestelerden yukarıya doğru bakan sekiz tüp için henüz bir gerekçe gösterilmemiştir. Bunlar, daha ziyade, hava savaşını ilâilendiriyordu. Ellerinde böylesine kudretli bir güç bulunan vımanalar, bu akımı doğâl olarak birbirlerine yöneltiyorlardı. Bu akım çarptığı vımananın dengesini bozup, vımanayı tersine çevirebiliyordu. Düşman aracının da bu durumdan faydalanarak mahmuzu [räm] ile hücum etmesi muhakkaktı. Aurica, gerekli valfların kapatılıp açılması işleminin hızla yerine getirilmemesi halinde vıma-

nanın yere düşme tehlikesi de mevcuttu. Araç hangi pozisyonda bulunursa bulunsun, yukarıya bakan tüplerin kapalı tutulması gerekirken, akımın dışarıya çıkışını sağlayan tüplerin yere bakan tüpler olması gerekmektedir.»

b — Nasa Yetkilisi ve UFO Uçuş Tekniği

Ünlü UFO araştırmacısı Donald Keyhoe, «*Uçan Daireler Gerçektir*» (The Flying Saucers Are Real, Hutchinson, 1950) adlı kitabında, «*NASA'nın en üst düzeyden mühendislerinden*» biri ile yaptığı bir konuşmayı aktarmaktadır. Bu mühendisin söyledikleri, Scott Elliott'un vimanalar hakkında yazdıklarına neredeyse kelimesi kelimesine uymaktadır:

«Değişken yönlü jet ya da roket enjektörleri ile bir uçan daire inşa edilebilirdi. Enjektörler uçan dairenin çevresi boyunca yerleştirilebilir ve bunların yönlerini değiştirmek suretiyle de disk dikey olarak yükseltilebilir ve alçaltılabilir. Ancak, dümdüz bir şekilde de uçabilir ve ani dönüşler de yapabilir. Yönü ve hızı, işletilen enjektörlerin adediyle, uygulanan güçle ve enjektörlere verilen açıyla idare edilecektir. Enjektörler yere, arkaya ya da yana doğru yada çeşitli bileşimler halinde yöneltilerler. Dümdüz bir şekilde ileriye doğru uçan bir disk, enjektörlerin açılarını değiştirmek ya da kısmen güçlerini kesmek suretiyle hızla sola ya da sağa döndürülebilir. Bu... Yeryüzü atmosferinde çalışacak... ayrıca... uzayda [da çalışacaktır].»

Atlantis vimanalarının çalışma prensipleri, rivayet edildiği şekliyle, yukarıda anlatılanlara tıpatıp uymaktadır. Böylece UFO'lar, Wright Kardeşler'in benimsedikleri ve bizim bugün inanılmaz derecede güçlü, gürültülü ve nispeten düşük randımanlı olan yanmalı (combustion) motorlar ile kullandığımız prensibin bir uzantısı olmaktan ziyade, vimanaların gelişmiş bir şekli gibi görünmektedirler.

Daha başka belirli özellikler de UFO'yu, sadece, kadim vımananın daha ileri seviyeden bir gezegenlerarası modeli gibi göstermekte ve bu da aklımıza dehşetli bir düşünceyi getirmektedir. Gururumuzu yerle bir etmesi gereken bu dehşetli düşünce, onbinlerce yıl önce Dünya'da bizlerden teknik olarak çok daha ileri seviyede bulunan ve hatta bir başka planete gitmeye muktedir olan bir ulusun mevcut olduğu düşüncesidir.

Yazar Scott Elliott, vımanalar hakkındaki bu ilginç enformasyonu acaba nereden elde etmiştir? Sözkonusu kitabının baskısı çoktan tükenmiş ve ender bulunur bir döküman haline gelmiş, kendisi de fizik dünyadan ayrılmıştır ama, konunun asıl kaynakları bugün artık araştırmacılar tarafından açığa çıkarılmış bulunmaktadır. Bu kaynaklar, Hindistan'ın ve Asya'nın kadim kayıtlarıdır.

c — Atlantis Vımanaları ve Bir Kanıt

Yeni Zelandalı araştırmacı - yazar Robin Collyns, «Uzaylılar Dünya'da Koloni Kurdular mı?» (Did Space-men Colonise the Earth, Herts, Mayflower Books, 1977) adlı kitabında, Atlantis vımanalarıyla ilgili bir kanıt bulunduğundan bahsetmektedir:

«Sovyet araştırmacı Aleksander Kazantsev, Leningrad Hermitage Müzesi'nde, yaklaşık 3000 yıllık, son derece ilginç iki küçük Etrüsk kameosu (7) keşfetmiştir. Bu paha biçilmez kameoların üzerine bir eşine daha rastlanmayan resimler işlenmiştir.

«Kameolardan birinde, arka kısmından ısınlara ya da 'jetler' nesreden, fakat kürekleri olmayan, kank biçiminde bir araç görülmektedir! Aracın küpestesi boyunca yer alan dairevi açıklıklar, W. Scott Elliott'un «Atlantis'in Övküsü»nde anlatılan Atlantis vımanaları üzerindeki jetlerin tarifine uymaktadır. Acaba, bu kameo, bir Atlantis ya da Hint Vımanası'nı mı tasvir etmektedir....»

d — Atlantis'in İyilik Güçleri ve Vimanaları

Madam H.P. Blavatsky, 1888 yılında yayımlanan «Gizli Doktrin» (Secret Doctrine, Pasadena, California, T.U.P., 1970) adlı yapıtının 2. cildinde, ilk Aryanlar'ın, «Vimana - Vidya» («hava araçlarında uçuş bilgisi») denilen Havacılık Bilimi'ni Dördüncü Irk'tan, yani Atlantisliler'den öğrendiklerini belirtmektedir. Gene aynı kaynağa göre, Aryanlar, değerli taşların gizli güçleriyle ilgili bilim ile simya, mineraloji, jeoloji, fizik ve astronomi bilimlerini de Atlantisliler'den miras edinmişlerdi.

Nitekim, Madam Blavatsky'nin, «Dzyan Kıtaları'nın kadim yorumu» (old commentary) dediği bir kaynaktan yaptığı bir alıntıda, Atlantis'in İyilik Güçleri'nin, hipnotik transa soktukları Kötülük Güçleri'nin 'vimanalarını' ortadan kaldırdıktan sonra, sonu gelen Atlantis kıtasını kendi vimanalarıyla nasıl terkettikleri anlatılmaktadır:

«...Tüm Sarı-yüzlüler'in başkanı olan 'Parıldayan Yüzlü Yüce Kral,' Kara-Yüzlüler'in günahlarını gördüğü için üzgündü.

«Kendi hava araçlarını [Vimana] içlerindeki takva ehli kişilerle birlikte başkan-kardeşlerine [öteki ulus ve kabilelerin başkanları] göndererek, dedi ki: 'Hazırlanın. İyi yasanın insanları olan sizler, ayağa kalkın ve [daha henüz] kuruyken karaları aşın.'

«Fırtına Rableri yaklaşıyorlar. Onların savaş arabaları ülkeye yaklaşmakta. Bir gece ve iki gün [sonra] bu sabırlı ülkede sadece Kara Yüzlü Rabler [Kara Majisyenler] yaşayacaklar. [Bu ülkenin] sonu gelmiştir ve onların da onunla birlikte [sulara] gömülmeleri gerekmektedir. Ateşler'in alt katmanlara ait Rableri [Gnomlar ve Elementaller] sihirli Agneyâstra'yı (maji ile çalıştırılan ateş-silahları) hazırlamaktalar. Fakat, Kara

Gözlü ['Kem Göz'lü] Rabler, onlardan [Elementaller'den] daha kuvvetliler ve onlar Kudretli Varlıklar'ın esirleridirler. [Kara Yüzlü Rabler] Aştar [Vidya: En yüksek Majik bilgi] konusunda tecrübelidirler. Gelin, [Kara Majisyenler'in majik güçlerini etkisiz kılabilmek için] kendi [majik güçlerinizi] kullanın. Her Parıldayan Yüzlü Rab [Beyaz Maji Üstadı], her bir Karanlık Yüzlü Rab'bin Vimanası'nı eline geçirsin, ki [Kara Majisyenler'den] herhangi biri [Vimana] sayesinde sulardan kaçıp, Yüce Dört'ün [Dört Karma Tanrısı] açısından sakınmasın ve kendi kötü ruhlu [halkını ya da müritlerini] kurtaramasın.

«Her Sarı-yüzlü her Kara-yüzlü'ye kendisinden uykuyu göndersin [hipnotizma (?)], onlar dahi [Kara Majisyenler] acı ve ıstırap çekmesinler. Güneş Tanrıları'na sadık olan her insan, Ay Tanrıları'na tabi olan her insanı bağlasın [felç etsin] ki ne ıstırap çeksin ne de mukadderatından kaçabilsin.

«Her Sarı-yüzlü kendi yaşam-suyunu [kan] bir Kara-yüzlü'nün konuşan hayvanına [sadece arınmış bir insanın kanı ile durdurulabilen robot nöbetçiler] sunsun, ki sahibini uyandıramasın.

«Vakit gelmiştir, kara gece hazırdır....»

«Onların mukadderatları yerine gelsin. Bizler, Yüce Dört'ün hizmetkârlarıyız. Işığın Kralları geriye gelebilsinler.»

«Yüce Kral, parıldayan Yüzü üzerine kapandı ve ağladı....»

«Krallar toplandığında sular harekete geçmişti bile....»

«[Fakat], uluslar artık kuru karaları aşmışlardı. Su çizgisinin ötesindeydiler. Kralları Vimanaları içinde

onlara ulaştılar ve onları Ateş ve Metal ülkelerine [Doğu'ya ve Kuzey'e] götürdüler.»

«... Kara-yüzlüler'in ülkelerine yıldızlar [meteorlar] yağdı; fakat onlar uyudu.

«Konuşan hayvanlar [robot-nöbetçiler] sustular.

«Alt katmanların Rableri emirler beklediler; fakat, sahipleri uyuduğu için [emirler] gelmedi.

«Sular yükseldi ve Dünya'nın bir ucundan öteki ucuna kadar vadileri kapladı. Geriye yüksek kara parçaları kaldı, Dünya'nın dibi [Yeryüzü'nün aksi tarafına rastlayan ülkeler] kuru kaldı. Kaçanlar —Sarı-yüzlü insanlar ile doğru gözlü insanlar [içi dışı bir olan, samimî kişiler]— oralarda iskân ettiler.

«Karanlık Yüzlü Rabler, uyandıklarında ve yükselen sulardan kaçabilmek için Vimanaları akıllarına geldiğinde, [Vimanaları'nın] yerlerinde olmadığını gördüler.»

e — Atlantis Vimanaları ve Güç Kaynakları

Ünlü Amerika'lı medyom Edgar Cayce, trans altındayken, Vimanalar'ın çalıştırılmasında da kullanılan Atlantis Güç Santralleri hakkında son derece ilginç bilgiler vermişti:

«Poseida'da [Atlantis'in ilerki dönemi], denizdeki ve 'havadaki gemileri' yönetmek ve televizyon ve ses kaydı gibi bedenî konforları [yönetmek] için, ışıkları, faaliyetlerin biçimlerini böylece yoğunlaştıran büyük kristallerden 'harekete geçirici güçlerin' depolanması görevini üstlenmiş olanlar....

«Atlantis'te, 'araçların bir yerden bir yere ulaşımı,' uzaktan fotoğraf çekme, belirli bir mesafe öteden dahi duvarların ötesindeki yazıları okuma, 'çekimin kendisinin üstesinden gelme' ile ilgili olan 'elektrikî güçlerin' gelişimi zamanında, dehşetli [ve] kudretli kristal, bunun çoğu yıkım getirdi....

«'Ateştaşı' hakkında — varlığın ['varlık', burada, geçmiş enkarnasyonları hakkında kendisine bilgiler verilen şahsı belirtmektedir] faaliyetleri o zaman öyle uygulamalar yapmıştır ki, o dönemdeki yapıcı [güçlerin] yanısıra yıkıcı güçlerle de ilgilidir. Varlık tarafından şimdiki [enkarnasyonunda] daha iyi anlaşılabilsin diye, bunun bir şekilde tanımını yapmak iyi olacaktır.

«Günümüzde, iletken olmayan bir taş —asbestos türünden bir şey— ile kaplanmış olduğunu söyleyeceğimiz bir binanın ortasında....

«Binanın taşın yukarsında [kalan kısmı] oval biçimdeydi; ya da açılan bir kısmı bulunabilen... bir kubbe, ki yıldızların faaliyeti — dünyanın atmosferinde bulunan ve bulunmayan elementlerin yanısıra, kendileri yanmakta olan cisimlerden neşrolan enerjilerin konsantre edilmesi.

«Prizmalar ya da [günümüzde ifade edileceği şekliyle] mercek vasıtasıyla konsantrasyon öyle bir tarzdaydı ki, çeşitli seyahat şekilleri ile ilgili olan cihazları etkiliyordu. Bu, günümüzde 'uzaktan kumanda' [remote control] diyeceğimiz kontrol metodunun hemen hemen aynısını oluşturuyordu... ancak, taştan sevkolan güç türü, araçların kendilerindeki harekete geçirici güçleri etkiliyordu.

«Bina o şekilde inşa edilmişti ki, kubbe açıldığında, uzay boyunca sevkedilecek olan çeşitli araçlara doğrudan güç uygulanımında çok az bir engelleme oluyor ya da hiç olmuyordu....

«Bunlar, sonuç olarak, güç istasyonunun ya da günümüzdeki terimiyle santralin ortasında merkezlenmiş olan taştan [neşrolan] ışınların konsantrasyonu ile sevkediliyorlardı....

«Bunlar, kasıt olmaksızın, çok yüksek [frekanslara] ayarlanmışlardı; ve ülkedeki halka yıkıcı güçlerin ikin-

ci dönemini getirdiler — ve ülkeyi, daha sonradan ilerki yıkıcı güçlerin ortaya çıktığı yer haline gelen o adalara böldü...

«Taşın yapım tarzının bir tanımına gelince; [Taşın], silindir biçiminde büyük bir mercek olduğunu görüyoruz; üzerindeki fasetalar o tarzda kesilmişti ki, tepesindeki kapak-taşı [capstone], silindirin ucu ile kapak taşının kendisi arasında konsantre olan gücü ya da kuvveti merkezileştirmeyi sağlıyordu. Belirtildiği gibi, aynısını inşa etmenin şekillerine dair kayıtlar, bugün bulunduğu şekliyle, dünyada üç değişik yerdedirler —Atlantis'in, denizin çağlar [boyunca biriktirdiği] çamurun altında bir kısım mabedin daha henüz keşfedilebileceği batık kısmında— Florida kıyısı açıklarında Bimini olarak bilinen [yerin] yakınında⁽⁸⁾. Ve [ikincisi] Mısır'da olan mabet kayıtlarında. Ayrıca, [üçüncüsü] şimdi —son birkaç ay boyunca— (hakkında çok az şey bildikleri) o taşların ortaya çıkarılmakta olduğu, günümüzde Amerika'daki Yucatan olan [yere] taşınan kayıtlar.

«Yucatan'da aynısının bir 'amblemi' vardır. Bunu açıklığa kavuşturalım ki, daha bir kolaylıkla bulunabilsin. Çünkü, bunlar Amerika'ya getirileceklerdir. Bir bölüm, gördüğümüz gibi, Pennsylvania Devlet Müzesi'ne taşınacaktır. Bir bölüm Washington'a... ya da Chicago'ya taşınacaktır.

«Atlantis'te... yıkıcı güçlerden ötürü göç dönemleri sırasında. Ulaşım tarzları için, sadece Yucatan'da olanlar arasında değil de Pireneler'de ve Mısır'da.»

3. BÖLÜM

TARİH - ÖNCESİ HİNT VİMANALARI

«Puşpaka»: Devasa boyutlarda olan ve içerisinde bir saray ya da kent bulunan, kendi kendine hareket eden bir hava aracı. Brahma, Puşpaka'yı, Zenginlik Tanrısı Kuvera'ya hediye etmiş, fakat Ravana, Puşpaka'yı kaçırmış hep kendisi kullanmıştır. Rama, Ravana'yı öldürdükten sonra, Sita'yı ve tüm askerleri ile birlikte Lakşmana'yı da yanına alarak Ayodhya'ya bu 'uçan saray' ile gitmiştir. Rama, daha sonra, Puşpaka'yı esas sahibine, Kuvera'ya iade etmiştir. Puşpaka'nın bir diğer adı da 'mücevherler yağdıran' anlamına gelen Ratnavarşuka'dır.

John Dowson

a — Eterik Güç'le Çalışan Hint Vimanaları

James Churchward, Kayıp Kıta Mu (°) hakkındaki kitaplarından biri olan «*Mu'nun Çocukları*»nda (The Children of Mu, London, Neville Spearman Ltd., 1959), geçen yüzyılın sonlarında Hindistan'daki görevi sırasında kendisine bazı kadim Hint metinlerinin gösterildiğinden ve rahiplerin belirttiğine göre bu metinlerin Hindistan uygarlığından önce gelen bir ana uygarlığın kadim mabet kayıtlarının kopyaları olduğundan bahsetmektedir. Churchward metinlerde şunu da görmüştür:

«Hava gemisinin yapımı ve makineleri, gücü, motorları, vs. için bir çizim ve talimatlar. Bu güç çok basit ve ucuz bir tarzda atmosferden alınmaktadır. Motor, günümüzdeki türbine benzeyen bir şey olup, en sonunda bitip tükenene kadar bir odacıktan ötekine çalışır. Motor bir kez çalıştırıldı mı söndürülene kadar hiç durmaz. Çalışır halde bırakılması halinde, yatakları aşına kadar çalışmasını sürdürecektir... Bu gemiler, makti-

neleri aşınana kadar, bir kez dahi aşağıya inmeden dünyanın çevresinde sürekli olarak dönüp durabilirlerdi. Bu güç sınırsızdır ya da daha ziyade, sadece metallerin dayanıklılığı ile sınırlıdır. Haritalarımıza göre 1.500 - 4.500 km. kadar süren uçuşlardan bahsedildiğini görüyorum.

«Bu hava gemileriyle ilgili tüm kayıtlar, bunların 'kendiliğinden hareket eden' [self-moving] araçlar olduklarını, kendi kendilerini sevkettiklerini; yani, uçarken... yakıt kullanmaksızın... kendi güçlerini ürettiklerini kesinlikle belirtmektedirler. Bana öyle geliyor ki... 15.000 - 20.000 yıl kadar geriyiz.»

Churchward'ın tarif ettiği motor, basit bir devridaim hareketi biçimini andırmaktadır. Churchward, sevkedici bir unsur olarak, bir jet motoruna benzeyen bir şeyin içinde 'hava'nın kullanıldığını söylüyor. Elliot ise bunun 'eterik güç' olduğunu belirtiyordu. Ancak, hava için kullanılan kadim kelimelerin, atmosferi oluşturan basit gazlardan ziyade, havanın eterik ve saklı niteliklerini ifade etmelerinden ötürü, bu iki kaynakta kullanılan terimler arasında herhangi bir uyumsuzluğun bulunduğu düşünmek yanıltıcı olacaktır.

Tarih öncesine ait boy boy ve çeşit çeşit hava araçlarının tarifleri ile dolup taşan iki önemli kaynak da ünlü Hint destanları *Ramayana* ve *Mahabharata*'dır. Bu araçların kimi büyüktür, kimi küçük, kimi jetle sevk edilir, kimi de aklımızın alamayacağı bir kaynak olan ve ilk bakışta insan iradesini andıran bir güçle sevk edilirler.

b — 'Ramayana Destanı'nda Vimana Araçları

Ramayana'nın öyküsü kısaca şöyledir :

Kuzey Hindistan'daki Ayodhya'nın ⁽¹⁰⁾ Kralı Dasaratha'nın oğlu Rama olarak enkarne olan Vişnu, Sita ile evlidir. Rama'nın savaştığı *Titanlar*'ın ve *'Asurular*'ın

(¹¹) başkanı olan Ravana, Sita'yı Lanka adasına (bugünkü Seylan) kaçıtır. Rama, yardımcısı maymun Hanuman ve askerleri ile birlikte harekete geçerek, Lanka'ya hava saldırısı düzenler. Rama, göklerde savaşarak Ravana ile göksel arabalarda çarpışır ve öldürücü füzelerle Ravana'yı mağlup ederek Sita'yı kurtarır. Hep birlikte Ayodhya'ya dönerler ve görkemli bir Altın Çağ'da hüküm sürerler.

Romesh Dutt'un nazım halindeki çevirisinde (*Ramayana*, Dent, 1950) Ravana'nın Sita'yı vimanasına zorla götürerek nasıl kaçırdığı şu dizelerle anlatılmaktadır:

«... Zavallı ve çaresiz bayanı kaldırdı.

Onu, hızdan kanatları olan gücün çektiği göksel arabasına oturttu.

Şekli ve parlaklığı altından, Indra'nın göksel küheylanı gibi çevikti.

... Sonra Göksel Araba tepelerin ve ağaçlı vadilerin üzerinden yükseldi.»

Zavallı Sita, gökyüzünde yükselirken yardım etmesi için Doğa'ya seslenir. Vimana giderek yukarılara tırmanır ve Sita'nın altında heybetli dağ sıraları uzanmaya başlar:

«Kule gibi yükselen zirveler ve yüce dağlar, ağaçlı tepeler, ulu ve yüksek;

Gökmavisi göğe doğru kabaran, ötelere uzanan kasvetli sıradağlar.»

Sadık bir dost olan Jatayu yardıma koşar. Büyük bir kuş şekline bürünmüş olarak —ya da 'büyük bir kuş şeklindeki bir aracın' içine girerek— uçup gelir. Bir hava savaşı olur. Jatayu, Ravana'nın kudretli vimanasıyla boy ölçüşecek güçte değildir. Birkaç yiğitçe burun buruna hücumdan sonra, yenik düşerek kanlar içinde yere çakılır.

Ravana Sita'yı Seylan'daki kalesine hapseder. Büyük bir ordunun başına geçen Rama, Göksel Hiyerarşiler'in Varlıkları'ndan yardım görerek bir hava saldırısı düzenler:

*«Cesur Matali, Güneş ışınlarını andıran küheylânların çektiği arabayı sürer,
Sadık ve âdil Rama'nın düşmanını ölümlü kavgada aradığı yerde.*

Yüce Rama'ya parıldayan zırhlar ve göksel silahlar verdi,

Doğrular çabaladıkları ve savaştıkları zaman, Tanrılar sadık ve cesur [olanlara] yardım ederler

'Bu arabayı al!' dedi Matali, 'Yardım eden Tanrılar'ın sana sağladığı

'Rama, bu göksel küheylânları al, Indra'nın altın arabasına bin.'»

Rama ve Ravana vimanaları içinde karşı karşıya gelerek epik bir düelloya girişirler:

«Sonucu şüpheli savaş hâlâ daha sürüyordu, ta ki öfkelenen Rama

Göksel ateşle alev alev olan 'Brahma'nın öldürücü silahı'nı kullanana kadar,

Azize Agostya'nın kahramanına verdiği [bu] silah, 'Indra'nın yıldırım oku' gibi kanatlı, gökten gelen

şimşek gibi ölümcül. Dumanla ve alevli parıltılarla kaplı [bir halde], Dairevi Yay'dan hızla fırlatarak

Ravana'nın demirden kalbini delip geçti, cansız kahramanı aşağıya düşürdü.»

Bu vimanaları uçuş halinde tasvir eden oldukça anlamlı dizelere de rastlamaktayız:

«Ravana'nın kanatlı izleri, kıpkırmızı bir ateş gibi alev alev yanarak uçtu.»

Daha sonra da Rama, Ravana'ya hücum ederken şunları söyler:

«Ravana'nın kudretli vimanası, ateş gibi alev alev yanarak bana doğru geliyor.»

Artık görevi tamamlanan Rama, Ayodhya'ya dönecektir. Yandaşlarından Vibişna'ya, bir gün içerisinde Ayodhya'ya nasıl gidebileceğini sorar. Vibişna şu yanıtı verir:

«Sana Puşpaka Vimana'yı vereceğim. [Puşpaka Vimana] bir zamanlar Kuvera'nındı; daha sonra Ravana kendisine tahsis etti. Seni, arzu edeceğin herhangi bir süre içerisinde Ayodhya'ya geri götürecektir.»

Manatha Nath Dutt'un çevirisini yaptığı Ramayana'da (Calcutta, Elysium Press, 1891) bu bölüm şöyle anlatılmaktadır:

«Güneş'i andıran... Puşpaka Vimana...; 'isteğe uygun olarak' her yere giden o mükemmel hava arabası senin için hazırdır. Gökteki parlak bir bulutu andıran o araba Lanka kentindedir.»

Rama, Puşpaka Vimana'nın hemen getirilmesini emreder.

«Bunun üzerine, her yanı altınla süslenmiş olan, güzel üst odaları, sancakları, mücevherlerle bezenmiş pencereleri bulunan ve melodili bir ses çıkaran, büyük odaları ve mükemmel oturma yerleri bulunan araba geldi.

«İrade gücüyle' gelen arabayı gören Rama hayretler içerisinde kaldı. Ve kral [Rama] içeriye girdi ve o mükemmel araba, Raghira'nın 'emriyle' atmosferin yukarılarına yükseldi. Ve isteğe uygun olarak seyreden o arabadan Rama çok hoşnut kaldı.»

Uzun bir uçuştan sonra vimana yere konar ve sonra Rama'nın kendisi kontrolü ele alır:

«O mükemmel araba, sonra Rama tarafından kumanda edilerek, muazzam bir gürültü ile Sema'da [Welkin] yükseldi. Ve Rama, her yandan aşağıya bakarak Sita'ya seslendi.»

Puṣpaka Vimana'ya kendisiyle birlikte bütün bir orduyu ve yandaşlarını da alan Rama, Ayodhya yönünde yola koyulur. Uçarlarken, Ravana'ya karşı düzenlediği sefer sırasında geçmiş olduğu çeşitli yerleri Sita'ya gösterir. Lanka'nın kuzey surlarının üzerinden geçerlerken, Ravana'nın en sonunda düşmüş olduğu noktaya da işaret eder. Dağların ve ormanların üzerlerinden uçarlar. Yolda, önce Kiskinda'ya, sonra da ermiş Bharadwaj'ın aşramına inerler. En sonunda da Ayodhya'ya varırlar. Böylece, ta Lanka'dan (Seylan) Hindistan'ın Kuzeyi'ne kadar tüm Hindistan'ı boydan boya aşarak uçmuş olmaktadır ki, bu oldukça uzun bir mesafedir.

«*Mu'nun Çocukları*»nda Churchward'ın yaptığı çevirideki şekliyle, Puṣpaka Vimana'nın güzel bir tarifi vardır:

«*Gün ağardığında, Rama, Puṣpaka'nın Vivpiṣand ile kendisine gönderdiği Göksel Araba'yı [Celestial Car] alarak, ayrılmaya hazırlandı. Araba kendiliğinden sevkoluyordu. Büyüktü ve güzelce boyanmıştı. İki katlıydı ve pencereleri olan birçok odası vardı ve bayraklar ve sancaklar ile kaplanmıştı. Havadaki yolu üzerinde seyrettikçe, melodili bir ses çıkarıyordu.*»

Bahavabhuti'nin 8. Yüzyıl'da yazdığı *Mahavira*'da da «*Puṣpaka Vimana*» hakkında şu satırlar geçmektedir:

«*Bir hava arabası olan 'Puṣpaka,' kadim baskent Ayodhya'ya birçok kişiyi taşır. Gökyüzü, gece gibi karanlık olan, fakat sarımsı bir parlaklık veren ışıklarla seçilen devasa uçan makinelerle doludur.*»

c — 'Mahabharata Destanı'nda Vimana Araçları

Protap Chandra Roy'un *Mahabharata* destanından yaptığı çeviride (Calcutta, Bharata Press, 1889), vimanaların güzelliğine ve ışıldamasına sık sık değinildiğini görmekteyiz:

«Işıyan vimana şiddetli bir parıltı çıkardı.»

«Tam teçhizatlı vimana parıl parıl parlıyordu.»

«Yola koyulduğunda, kükreyişi dört bir yanı kapladı.»

«Güzelim göksel araba, ateşin ışmasına sahipti.»

«Bhima, gürültüsü gökgürültüsünün kükreyişine benzeyen, Güneş gibi ışık saçan vimanasına binmiş gidiyor.»

«Sanki gök kubbede iki Güneş var gibiydi. O, göge doğru yükseldiğinde tüm gökyüzü alev alevdi.»

«Yaz gecesindeki bir alev gibi, kudretli bir ışına ile ışık saçıyor.»

«Gökyüzündeki bir kuyruklu yıldız gibi.»

«Kudretli bir bulutla çevrelenmiş bir meteor gibi.»

«'Güneş Işını'ndan küheylânlarla çekiliyordu.»

«Kanatlı şimşek ile sevkediliyordu.»

'Kıpkırmızı ateş,' 'parlak ateş,' 'Güneş gibi ışık saçmak,' 'ikinci bir Güneş gibi,' 'bir kuyruklu yıldız gibi,' 'kudretli bir bulut ya da bir korona ile çevrelenmiş bir meteor gibi': UFO raporlarını okumuş olanların bu ifadelere oldukça aşına olmaları gerekir!

Vimanaların bu tasvirleri biraz şiirsel gibi gelse dahi, kadim vimanaların alegorik ya da sembolik diye nitelendirebileceğimiz hiçbir yanları yoktur. Sözkonusu destanların yazarları, istisnasız olarak, karada yapılan gezi ile havada yapılan gezi arasında kesin bir ayırım yapmaktadırlar. Örneğin, Mahabharata'nın aynı çevirisinin «Samsaptakabadha» adlı bölümünde şöyle denilmektedir:

«Cukra, tüm Yeryüzü'nün göklerinde ve denizlerin üzerinde uçabilmesine rağmen, Militha'ya yürüyerek gitti.»

Aynı kahraman, daha sonra, ilginç bir uçuş yapar:

«Kailasa Dağları'nın bağından yükselerek gökyüzüne doğru süzüldü. Yukarı atmosferi katetmeye muktedir olarak, kendisini rüzgâr ile özdeşleştirdi. Gökyüzünden rüzgârın ya da 'düşüncenin' hızı ile geçerken, tüm yaratıklar gözlerini ona diktiler. İlerlerlerken, sanki yukarı atmosferin tümünü her yere yayılan bir sesle dolduruyordu. Aşağıdaki bütün kabileler, onun bu tarzdaki gelişini görerek hayretler içersinde kaldılar ve gözleri fıltaşı gibi açıldı. Cukra, sonra, Malaya Dağları'na doğru ilerledi. [Bu, Kailasa Dağları ile Malaya Dağları arasında uzun bir uçuş demektir!] Gök Kubbenin, 'rüzgârlar bölgesinin yukarsında' [sözün tam anlamıyla alacak olursak, yukarı stratosfer anlamına gelmektedir] kalan kısmında seyretti.»

Bu destanlarda, ayrıca, göksel arabalar (car celestial) ya da vimanalar ile bildiğimiz savaş arabaları (chariot) ya da atlar tarafından çekilen arabalar birbiriyle hiç karıştırılmamaktadır. Sanskrit dilinde bu iki farklı araç arasında yapılan ayırım, kendi edebiyatımızda at arabası ile uçaklar arasında yapılan ayırım kadar kesin ve açıktır. Bunun güzel bir örneğine, gene, bir savaş arabasını anlatırken, güzelliğini ve işleyişini tasvir edebilmek için bir vimanayla kıyaslayan «Samsaptakabadha» da rastlıyoruz:

«O savaş arabası, o beyaz atlar tarafından çekilerek savaşa girdiğinde, aynen gökyüzü boyunca seyreden bir göksel araba gibi, son derece görkemli görünüyordu. Ve Cukra'nın göksel arabası gibi bu savaş arabası da dairesel bir yol izleyebilir ya da ileriye, geriye doğru gidebilir ve muhtelif hareket şekillerini [uygulayabilirdi].»

Destan yazarı, vimanalar ile savaş arabaları arasındaki farkı, bizlerin uçaklar ile tanklar arasındaki farkı bildiğimiz kadar net bir şekilde bilmekte ve belirtmektedir.

d — Samarangana Sutradhara'da Vimana Araçları

Vimanalarla ilgili kadim Sanskrit tasvirleri, bunların kaynakları sadece efsanelerdir diyerek dikkate almayabilirdik de. Ancak, ne var ki, kadim yazarlar, «*Dai-va*» dedikleri mitlerle, «*Manusa*» dedikleri, gerçeklere dayalı kayıtlar arasındaki ayırım üzerinde titizlikle dururlardı.

«*Manusa*» açıklamalarında, vimanaların yapımıyla ilgili en küçük ayrıntılar dahî yer almaktadır. Örneğin, bu türden bir kaynak olan *Samarangana Sutradhara*'da (*Gaewad's Oriental Studies*, 1924.), vimanaların hafif materyalden yapıldıkları, şekli yerinde olan sağlam bir karosere sahip oldukları anlatılmaktadır. Yapımlarında demir, bakır ve kurşun kullanılmaktaydı. Uzun mesafeler boyunca uçabiliyor ve hava ile sevkediliyorlardı. Bu noktada, sevketme metodu ile ilgili olarak bir ipucu verilmekte ve vimanaların «*altında ateş ve civa*»nın bulunduğu bahsedilmektedir.

Samarangana Sutradhara, vimanaların yapım prensiplerine ve barış ve savaş zamanlarındaki kullanımlarına tam 230 kıta hasretmiştir. Bu kıtalarda, vimanaların manevra yapmaya son derece elverişli olduğundan ve havadaki ya da yerdeki herhangi bir şeye hücum edebildiklerinden söz edilmektedir. Vimaneler'in üç esas hareket şekli olarak şunlar verilmektedir:

- 1 — Dikey olarak yükselmek ;
- 2 — Binlerce kilometre seyretmek ;
- 3 — Durmak ve alçalmak.

Vimanalar öyle hızlı hareket ediyorlardı ki, yerden işitilmiyorlardı bile.

Vedalar'a ait «*Brahmanalar*»da, «*Agnihotra Vimana*»nın tanımı yapılmakta ve «*Ahavaniya*» ve «*Garhapatya*» adındaki sevkedici iki 'ateş'ten bahsedilmektedir.

Daha sonra, pilotun üç «Agni»ye ya da 'ateş'e süt sunduğu belirtilmektedir. Bu tuhaf beyan, muhakkak ki, vimanaların gücünün, ehliyetsiz ellere geçmemesi için kiskançlıkla korunan sırlarının üstü kapalı bir anlatımıdır.

Sanskrit *Samarangana Sutradhara*'da şöyle denilmektedir:

«Vimanaların imalat ayrıntıları sır tutmak amacıyla verilmemiştir, yoksa bilmemezlikten değil. Yapım ayrıntılarından bahsedilmemektedir, çünkü şu husus bilinmelidir ki... bunların ifşa edilmesi halinde, vimanalar çarpık amaçlarla kullanılırdı.»

Bu da göstermektedir ki, vimanalar hiçbir zaman günümüzün uçakları gibi toptan imal edilmiyorlardı. Aynı kaynağın bir başka yerinde ise vimanalara ilişkin şu ilginç bilgiler verilmektedir:

«Karoser, aynen uçan büyük bir kuş gibi, hafif matelyalden sağlam ve dayanıklı bir şekilde yapılmalıdır. İçine, altında yer alan ve demirden yapılan ısıtıcı aygıtıyla birlikte 'Civa-motoru' yerleştirilmelidir. Civa'da gizil [latent] halde bulunan ve sevkedici girdabı harekete geçiren güç vasıtasıyla, içerde oturan bir insan en harikulâde bir tarzda gökyüzünde büyük bir mesafe katedebilir (12).

«Aynı şekilde, tarif edilen işlemleri kullanmak suretiyle, hareket halindeki Tanrı'nın mabedi kadar geniş bir vimana inşa edilebilir. İç yapıya dört adet güçlü 'civa kabı' monte edilmelidir. Bunlar demir kaplardaki kontrollü ateşle ısıtıldıklarında, vimana 'civa' vasıtasıyla gökgürültüsü -gücü oluşturur. Ve derhal, gökyüzündeki bir inci gibi olur.»

Tantjua ve *Kantijua* adındaki Tibet kitaplarında da çoğu kez «gökyüzündeki - inciler» denilen, tarih öncesine ait harikulâde uçan makinelere değinildiği görülmektedir.

Samarangana Sutradhara'daki teknik mahiyetteki açıklamalar, vimanaların şiirsel tahayyülün ürünleri ya

da İlahî Varlıklar'ın ve bazı Kozmik Güçler'in alegorik ifadeleri olabileceğine ilişkin herhangi bir kuşkuyu tamamen ortadan kaldırmak için yeterlidir. Bu son derece önemli kaynaktaki '*Cıva Motoru*' tasviri oldukça ilginçtir. Acaba, «*cıvada gizil halde bulunan... güç*» sözü ne anlama gelmektedir? Ağır metallerin içerdiği temel enerjiyi nasıl açığa çıkaracaklarını ve bu enerjiyi oldukça etkili bir jetle tahrik (jet propulsion) metodu olarak nasıl kullanacaklarını o zamanlar biliyor olabilirler miydi? San Diego, California'daki Geçiş Bilimleri Araştırma Vakfı (Borderland Sciences Research Foundation) derneğinin müteveffa başkanı Dr. Meade Layne, çok eski bir uçan daire türünün, atmosferde yol alırken havanın dezentegrasyonu ve uzayda seyrederken de metallerin dezentegrasyonu yoluyla kendisini sevkettiğini söylüyordu. Muhtemeldir ki, atalarımız, bu konuda bizim tahayyül edebileceğimizden daha fazlasını biliyorlardı. Bildikleri belki de nükleer füzyon değildi ama, bu, atom gücünün, barışçı ya da yıkım getiren sonuçlara yol açacak şekilde savaşçı amaçlarla kullanılabilen daha başka veçheleri de olabilirdi.

Samarangana Sutradhara'ya göre, cıvaya kontrollü bir ateş uygulanıyor ve sonuçta gökgürültüsü - gücü oluşturuluyordu:

«*Dahası, gereğince kaynaklanmış eklem yerleri olan bu demir motorun cıva ile doldurulması ve ateşin yukarı kısma iletilmesi halinde, [motor,] aslan gibi kükreyerek [bir] güç oluşturur.*»

Kadim metinlerde 'ateş' kelimesi her zaman 'yanmadan dolayı meydana gelen ateş' anlamında kullanılmaz. Ezoterik kitaplarda tam kırkdokuz adet 'ateş'ten bahsedilir, ki bunların çoğu çeşitli elektrik ve manyetik fenomene değiniyor gibidir. *Samarangana Sutradhara*'da geçen «*kontrollü ateş*» ise muhtemelen bayağı bir firına atfen kullanılmış bir terim olabilir. Ancak, cıva oksidinin oluşmasının jetle tahriki nasıl sağlayacağını an-

lamak zordur. Sözkonusu 'ateş'in, bilimin henüz aşına olmadığı 'elektrikî ateş'lerden biri olması daha muhtemeldir.

Samarangana Sutradhara, daha sonra, aynen bir mühendis elinden çıkmış bir yapıt gibi, vimanaların çok yönlü oluşlarına ilişkin açıklamalarda bulunmakta ve uçak yapımclarımızı kışkandıracak 'performans rakamları' vermektedir:

«*Vimanaların talî hareket şekilleri şunlardır:*

«a — Meyilli gidiş;

«b — Dikey yükseliş;

«c — Dikey alçalış;

«d — İleriye;

«e — Geriye;

«f — Normal yükseliş;

«g — Normal alçalış;

«h — Daimî olarak hareketini sağlayan çalışır kısımların gerekli ayarını yapmak suretiyle uzun mesafeler boyunca seyretmek.

«Bu makinelerin sağlamlığı ve dayanıklılığı, kullanılan materyale bağlıdır. Aşağıda, hava arabasının başlıca niteliklerinin bazıları yer almaktadır:

«(i) Görünmez olabilir;

«(ii) Yolcu taşıyabilir;

«(iii) Ayrıca, ufak ve toplu bir halde yapılabilir;

«(iv) Sessizlik içersinde hareket edebilir;

«(v) Eğer ses kullanılacaksa, hatasız işçilik ile yapılması gereken tüm hareketli parçalarda büyük bir esneklik olmalıdır;

«(vi) Uzun bir süre dayanmalıdır;

«(vii) İyice kaplanmalıdır;

«(viii) Ne çok sıcak, ne çok sert ne de çok yumuşak bir hale gelmemelidir;

«(ix) Melodiler ve ritimler ile hareket ettirilebilir.»

Aslında, vimanaların yapamayacağı hiçbir şey yok gibidir. Manevra yapabilme yeteneği bakımından bir he-

likopterden daha üstündür. Helikopterin kulakları sağır edici gürültüsü olmaksızın sessizce hareket edebilir. Öylesine yüksek bir manevra yeteneği vardır ki, yerden sadece 8-10 santimetre yukarda mükemmel asılı kalabilir:

«Yudhishtiva'nın vımanası, dünyanın yüzeyinden dört parmak genişliğindeki bir yükseklikte [asılıp] kalmıştı.» («Drona Parva,» Mahabharata.)

Alternatif bir tahrik metodu olarak, sadece ses gücü ile, yani «melodiler ve ritimler» ile sevkedilebilir. Ayrıca, arzu edildiğinde ortaya çıkmak ve ortadan kaybolmak yeteneğine de sahip olduğu görülmektedir.

Bütün bunlar UFO'lar tarafından da yapılabilir (4).

Peki, bu durumda, bugün unutulmuş olan bir uygarlığın bir zamanlar burada Dünya'da ilkel bir uçan daire tipinin nasıl inşa edileceğini bildiğini varsayarsak, bu insanların öteki planetlere gidebileceğini ya da öteki planetlerden onları ziyarete gelenlerin olabileceğini düşünmek doğal olmaz mıydı? Nitekim, 'kesinlikle gerçeklere dayalı' ya da «manusa» olarak nitelendirilen bir döküman olan *Samarangana Sutradhara*'da şu son derece basit ve ilginç ifade yer almaktadır:

«Bu makineler vasıtasıyla, beşerî varlıklar havada uçabilirler ve göksel varlıklar Dünya'ya gelebilirler.»

Diğer bir deyişle, atalarımız öteki planetlerin insanlarını ağırlamaya oldukça alışıktilar!

Samarangana Sutradhara'daki bir başka paragrafta da açıkça belirtilmektedir ki, bazı vımanalar, «Güneş'e ait Bölgeler»e (Suryamandala) ve oradan da öteye geçerek «Yıldızlar'a ait Bölgeler»e (Naksatramandala) yükselebilirlerdi.

Böylece, bazı vımanalar;

a. Güneş Sistemi'ni katedecek şekilde yapılıyorlardı;

b. Galaksi'yi katedecek şekilde yapılıyorlardı.

4. BÖLÜM

VİMANALAR VE İŞLEYİŞ PRENSİPLERİ

«... Sevkedici kuvvet alanında, manyetik ve kozmik güçleri kullanan önemli bir buluş, daha önceden [bilim dünyasının] imkân dahilinde görmediği bir sadelikle, çok uzaktaki planetlere yolculuk yapmamızı sağlayacaktır.»

Jeanne Dixon

a — Vimanalar ve Yaşam - Gücü ile Sevkleri

İngiliz yazar Desmond Leslie, George Adamski ile birlikte yazdığı «*Uçan Daireler İndi*» (Flying Saucers Have Landed, London, Futura Books, 1977) adlı kitabında, vimanaları ya da UFO'ları sevkeden gücün sırrının çözüldüğünü yazmakta ve bunun, «Yaşam Gücü» (Life Force) dediği «*biyo-kozmik güç*»ün ta kendisi olduğunu belirtmektedir:

«Yaşam Gücü'nü, UFO'larda kullanıldığı (daha kaba metodlarla çalıştırılan UFO'lar hariç tabii) şekliyle kullanmak, operatörün 'spiritüel' olarak oldukça evrimleşmiş olmasını gerektirmektedir. Çünkü, operatör, bu gücü kendi 'Benliği' vasıtasıyla akümülatörlere ve sevkedici mekanizmaya kanalize edememesi halinde, hiçbir sonuç elde edemez. (Eğer UFO'ların ele geçirilmiş olduklarına dair rivayetler doğruysa) Şu anda dünyalıkların ellerinde olan, yerdeki herhangi bir UFO'nun tekrar havalanmamış olmasının nedeni de budur ve en ehliyetli askeri ve bilimsel beyinlerin tüm zorlanmaları hiçbir işe yaramamaktadır. Bu böyle olmasaydı, şimdi biz, çok daha ucuz ve kolay olan bir hareket etme metodu ile Ay'a ve uzaktaki planetlere gidiyor olacaktık.

«İnsandaki Yaşam Gücü, belkemiğinin tabanında

yerleşik olup, 'kundalini' adıyla bilinir. Uyandırılmamış haldeki kundalini, ağacın (belkemiği) tabanının çevresine dolanmış olan yılan ile temsil edilir, ta ki, sayısız enkarnasyonlardan sonra bu kundalini gücü 'yükselmeye' ve kişinin 'yedi spiritüel merkezini' uyandırmaya başlasın (bu merkezler yedi titreşim hızına ya da varoluş seviyesine tekabül ederler). En yüksek merkezler ya da 'Şakralar' tamamen uyandırıldıklarında ve enerjiyle doldurulduklarında, kişi, bir Üstad [Adept] ya da tam bir İnisiye haline gelir. Bu hal, 'Caduceus' adı verilen ve 'Hermes'in Asası' (12). (omurilik) çevresine sarılmış iki yılanı (pozitif ve negatif enerji) gösteren sembolle temsil edilir. Tıp doktorlarının bu sembolü kullanmalarına rağmen, ne anlama geldiğini bilenler sayılıdır. İnisiyasyonun bu safhasında Üstad'ın kişisel atomları öylesine arınmış ve güçlenmiş bir haldedirler ki, Üstad'ın bedeni bir iletken gibi faaliyet gösterebilir ve o uzun ve çetin inisiyasyon süreçlerinden geçmemiş olan herhangi bir kimseyi anında yok edecek olan 'kozmetik enerji'yle şarj eder. İnisiye, artık, İlâhi Güc'ün yürüyen bir santrali ve şifa verebilir, yaratabilir ve yok edebilir. Bu güçle, kadim Mısır'da şifacılık için kullanılan 'Yaşam Asası' [The Staff of Life] gibi, sözkonusu işleme uygun bir şekilde yapılmış olan cihazları şarj edebilir. Örneğin 'Güç Çubuğu' [The Rod of Power] —firavunların asası bunun cansız bir taklidiydi— diğer birçok işlevinin yanı sıra, Büyük Piramitler'in ve daha da eski olan öteki kutsal yapıların inşaatında kullanılan devasa taş blokların bugün için imkânsız olan bir dakiklikle biçimlendirilmesinde ve yerlerine konulmasında kullanılan, özellikle kudretli bir araçtı. Böylece, Samarangana Sutradhara gibi Sanskrit metinlerde bu gücün uygulanma metodlarının tarifleri ağır bir sembolizmle örtülmüştür.

«... Edgar Cayce'nin tarif ettiği Atlantis santralleri

ve 'Alev Evi' [House of the Flame], daha önceki bir devre sırasında da aynı amaca hizmet ediyorlardı. Cihazların kendileri, İnisiyeler'den neşrolan Yaşam Gücü'nün alınması, depolanması ve tekrar neşredilmesine uygun olan özel kristaller ve metal alaşımlardan yapılmışlardı. Atlantisliler bu güç vasıtasıyla muazzam ağırlıkları hareket ettirebiliyorlar, taşı ayna gibi pürüzsüz bir şekilde kesebiliyorlar, kentlerini ve güzelce süslenmiş mezarlarını dinamoya ihtiyaç göstermeyen lambalarla aydınatabiliyorlar ve gemileri ile 'vimanaları'nı sevk edebiliyorlardı.

«İrlanda Mitolojisi'nde, Atlantis çağında yaşadığı sanılan Kelt kahramanı Cuchulain'in, 'Sihirli Arabası' ile 'Antakya Kralı'nın vımanasına hücum ettiğinde Antakya Vımanası'nın metalle kaplı yüzeyini parçaladığı anlatılır:

«'... [Antakya Vımanası'nın] içindeki, değirmen taşları kadar iri olan iki büyük beyaz mücevherli taş dışarıya düştü ve kırıldı. Böylece, araba [vımana], yıkılan surlar gibi, gökgürültüsü sesi çıkararak yere düştü.'

«Bu büyük beyaz mücevherli taşların tahribi, vımanın düşüşüne, ancak kadim göksel arabaları çalıştıran sevk edici sistemin hayati parçaları olmaları halinde yol açabilirdi.

«Nitekim, parçalanan Antakya Vımanası'ndan düşen 'değirmen taşları kadar iri, iki beyaz mücevherli taş'ın (Edgar Cayce'nin Atestaşları ya da kristalleri) ve George Adamski'nin Öncü-UFO'sunun (*) kubbesindeki kristalle, döşemedeki daha büyük bir kristalin metal bir kolon ya da 'manyetik direk' vasıtasıyla irtibatlandırılmasının anlamına ilk kez George Milner dikkatimi çekmişti:

«Bu mekânizma, komple olarak, 'İnsan'ın kendisinin mekanik bir kopyasından' başka bir şey değildi;

«Aşağıdaki kristal = Belkemiğinin tabanındaki kundalini;

«Manyetik kolon = Omurilik;

«Yukarıdaki kristal ya da güç bobini = Baştaki yüksek merkezler.

«UFO pilotlarının tam alınları önünde duran ufacık bir cihaz ise doğrudan başın 'beyin epifizi' (pineal gland) nahiyesiyle ilgilidir, ki burada yedinci Merkez ya da Şakra yer alır. İki büyük kristalin ortasına rastlayan bu cihaz başlıca kristal ve platinden yapılmıştır. Pilotun zihni bu cihazla tam bir uyum içersinde ya da 'rezonans halinde'dir.

Böylece, vimanaları kullanan İnisiyeler ve UFO pilotları, Kozmik Enerji'yi kendi varlıkları kanalıyla bu teçhizata yöneltmek suretiyle, kendilerini ve yolcuları Evren'in her yanına taşıyabilecek bir Kozmik Aracı zihnen mükemmel bir şekilde kontrol edebilirler.»

b — Vimanalar ve Ses - Gücü ile Sevkleri

Vimanaları sevkeden mekanizmanın harekete geçirilişinde 'ses'in de kullanılmış olabileceği ihtimal dahilindedir. Ses dalgaları ile zihni dalgaların her ikisi de titreşimdir. İtici güce ilk empülsü vermek için sestende yararlanılsa, vimananın operatörünün zihni radyasyonundan da yararlanılsa, esas unsur 'titreşim' olmaktadır.

«[Vimanalar] melodiler ve ritimler ile hareket ettirilebilir.» (Samarangana Sutradhara)

Uyumlu sesler bilimi (harmonics) ve uyumlu (armonik) seslerin bir güç kaynağı olarak uygulanımı Atlantis'te gayet iyi biliniyordu. Kadim metinlerde geçen 'ses' kelimesi, işitilebilir seslerden, yani saniyede birkaç yüzden 16.000 titreşime kadar uzanan atmosferik titreşimlerden başka, elektromanyetik titreşimlerin kompleks kalasının yanı sıra, her şeyi biçimlendiren, fakat daha kaba minerallerden oluşan herhangi bir aygıt vasıtasıyla

la tespit edilemeyen çok daha suptil zihni ve kozmik titreşimleri de ifade etmektedir. "

Mahabharata'nın «Drona Parva» adlı bölümünde, sembolik olarak, vimana operatörünün zihni titreşimine göre ayarlanmış olan sesin Cukra Vimana'nın itici gücünü nasıl sağladığı anlatılmaktadır:

«Çok güçlü bir vimana inşa edeceğiz... 'Zihin,' o vimanayı ayakta tutan zemin haline geldi. 'Sözler,' [vimananın] üzerinde ilerleyeceği yollar haline geldi. Tüm sözler ve bilimler, tüm ilâhiler ve Vedalar'a ait 'Vaşat' Sesi de hep birlikte [vimananın] içinde bir araya getirildi. Ve o arabanın önüne yerleştirilen 'OM' hecesi [vimanayı] son derece güzelleştirdi. Yola koyulduğunda, kükreyişi dört bir yanı kapladı.»

Bu satırların yorumunu yapmak için pek fazla bir analize gerek yoktur: Belirli manyetik güçlerle uyumlu bir hale getirilen zihni güç, vimananın havalanmasını sağlıyordu. Tedricen değişen uyumlu sesler vimanayı arzu edilen yol üzerinde sevk ediyorlardı. Bu görkemli vimananın yapımında o zamanlar bilinen tüm kadim bilimlerden yararlanılmıştı. Vedalar'a ait 'Güç Veren Ses' Vaşat ise, uyumlu seslerin kullanımını belirtmekte ve vurgulamaktadır.

Saint Vincent Adası'nda anlatılan bir efsanede, geçmişin bilge insanların kanat kullanmaksızın kolayca uçabildiklerinden bahsedilmektedir: Altın tablalara vurarak, «ses etkisi» ile havaya yükseliyorlardı. Karayip Adaları'ndaki bir başka efsanede ise, kadim zamanlarda insanların merdivenlerden çıkıp inmedikleri, bunun yerine, metal disklere vurarak belirli bir şarkıyı söyledikleri ve böylece istedikleri yere gittikleri anlatılmaktadır (13).

Yazar Scott Elliott'un «Atlantis'in Öyküsü» adlı kitabında vimanaları anlatırken bahsettiği Amerikalı mu-

cit John Worrell Keely, 1890'larda, Dünya'nın kutupları arasında akmakta olan manyetik güçleri araştırırken, «*madde korpüsküllerinin titreşim ile bölünebileceğini*» ve bu prensibin de bir motorun çalıştırılmasına uygulanabileceğini keşfetmişti. Söz konusu titreşimi kemanla çaldığı belirli bir notayla sağlıyor ve bu şekilde harekete geçirdiği esrarengiz Güç'e de «*Dynaspheric Güç*» adını veriyordu. İşin en ilginç yanı, gerekli olan titreşimin oluşması için Keely'nin kişisel vibrasyonuna da ihtiyacı vardı. Başka herhangi bir kimse Keely'nin motorunu çalıştıramıyordu. Keely, daha sonra, yaklaşık 4 kg. ağırlığında metal bir hava aracı modeli yapmış ve aynı esrarengiz 'ses titreşimi' prensibi ile bu modeli havalandırmış, havada asılı tutmuş, yere indirmiş ve istediği şekilde hareket ettirmişti.

Bu buluşu zamanının çok ilersinde olan Keely, umutsuzluk ve fakirlik içersinde öldü. Hayal kırıklığına uğramış bir halde modellerini ve yazılarının çoğunu yok etti.

Scott Elliott, ilerki dönemlerde Atlantis vimanalarını sevkedemeyen 'eterik gücün' «*Keely'nin Amerika'da üzerine eğildiği güce benzediğini*» yazıyordu.

Madam Blavatsky ise daha da ilginç bir iddiada bulunarak, Keely'nin harekete geçirmeyi başardığı gücün, Atlantis'in ve Kadim Hint Uygarlıkları'nın süper silahlarının arkasındaki dehşetli 'Vril Gücü'nün⁽⁸⁾ ta kendisi olduğunu ileri sürmektedir. Hatta, Keely'nin çalışmalarının hüsrarla sonuçlanmasının nedenini, böyle bir gücü ortaya çıkarması için 'Yukarısı' tarafından kendisine izin verilmemesi şeklinde yorumlamaktadır. (16)

5. BÖLÜM

VİMANALAR VE SİLAH DONATIMLARI

«... Ey Kral, [Arjuna ve Krişna'nın içinde bulunduğu Vimana da] kadim zamanlarda Tanrılar ile Asurlar arasında [olan] savaştaki bir 'göksel araba' gibi fevkalâde ışıl ışıl [bir halde], dairesel, ileri, geri ve çaha başka çeşitli hareketler yaptı... Pandu'nun Oğ'u, kabuktan yapılmış büyük boru Devadotta'yı öttürdü. Ve sonra, 'Taştva' denilen ve birçok düşmanı birden öldürmeye muktedir olan silahı ateşledi.»

Samsaptakabadha Parva

a — Vimanalar ve Olağanüstü Silahları

Kadim metinleri araştırdıkça, hava araçları, güç-kaynakları ve süper silahlar hakkındaki açıklamalara sürekli rastlamaktayız. Bu konular 19. Yüzyıl'ın Sanskrit çevirmenleri için hiçbir anlam taşıyor olabiliyorlardı ama, bugün bizim için son derece anlamlıdır. Örneğin, 3000 yılı aşkın bir süre önce yazılan *Mahâbharata*'daki bazı bölümler, muazzam kozmik güçler ile bunların manipülasyonlarının bu destandaki olayların geçtiği çağın insanlarınca bilindiğini açıkça göstermektedir. Bir kadim uygarlığın insanların, inanılmaz güçte ve yetenekteki uçan makinelere sahip olmalarının yanısıra, nükleer enerji ile bir tür 'ışyan enerji'nin sırrına da vakıf oldukları kuşku götürmez bir gerçek olarak gözlerimizin önüne serilmektedir.

Nitekim, Madam H. P. Blavatsky, «*Gizli Doktrin*» adlı yapıtında, Kadim Hint destanlarında bahsedilen süper silahların arkasındaki dehşetli Güç hakkında bilgi vermekte ve bunun «*Vril Gücü*» olduğunu belirtmektedir :

«... yıldızlara ait bu dehşetli Güç, Atlantisliler tarafından 'Maş-Mak' diye ve Aryan Rışileri'nce (14) de 'Astra Vidya'da, açıklamak istemediğimiz bir isimle adlandırılıyordu. Bu [Güç], Bulwer Lytton'un 'Gelecek Olan Irk' [adlı kitabında geçen (6)] ve beşeriyetin gelecek olan ırklarına ait olan Vril [Gücü'dür]. Vril adı hayal ürünü olabilir ama, gizli kitapların hepsinde sözü edildiğine göre, Güc'ün kendisi bir gerçektir.

«İşte, uçan bir aracın üzerine monte edilmiş bir Agniratha'dan (Ateş-arabası) bir orduya yöneltildiğinde, 'Astra Vidya'da bulunan talimata göre, yüzbin kişiyi ve elementleri aynen ölü bir fare gibi kolaylıkla küll edebilen de bu titreşimli Güç'tü.

«Bu [Güç], Vişnu Purana'da, Ramayana'da ve öteki yapıtlarda, ermiş Kapila hakkındaki öykülerde allegori halinde anlatılmıştır. Kapila'nın, Ezoterik Yapıtlar'da açıklanan ve 'Kapilakşa' —Kapila'nın Gözü— olarak denilen bakışı, Kral Sagara'nın 60.000 oğlunu külden bir dağ haline getirmişti.»

Protap Chandra Roy'un 1889 yılındaki çevirisi ile Mğhabharata'nın «Drona Parva» adındaki bölümünde, «Agneya» denilen bir süper silahın oluşturduğu etkiler hakkında bir tanığın anlattıkları şöyledir:

«Yiğit Adwatthaman, o vakit kararlı bir halde arabasında [vimana] durarak suya dokundu ve Tanrılar'ın kendileri tarafından dahi karşı konulamaz olan Agneya silahını harekete geçirdi. Öğretmenin oğlu, düşman kahramanların o celladı, öfke ile dolu bir halde, görünen ve görünmeyen tüm düşmanlarına nişan alarak, dumansız bir ateşin parlaklığında ışıklar saçan bir sütünun [füze] mantralarla ilhâm verdi ve her yandan dışarıya saldı. O zaman, semada, sütünun yoğun bir ok yağmuru neşroldu. Bu oklar, kızgın alevlerle kaplı olarak, Parthie'yi her yandan kuşattı. Gök kubbeden parıldayarak meteor-

lar düştü. Birden düşmanı [Pandava] yoğun bir karanlık sardı. Dört bir yan da o karanlık ile örtülmüştü. Rakşasalar ve Vicoçalar, bir araya toplanarak dehşetli çığlıklar attılar. Uğursuz rüzgârlar esmeye başladı. Güneş'in kendisi artık hiç ısıtmıyordu... Bulutlar, kan yağdırarak, semâda gümbürdüyorlardı... Elementlerin kendileri dahi altüst olmuş gibiydiler. Güneş, dönüyor gibi görünüyordu. 'O silahın sıcaklığı ile kavru lan' dünya sanki ateşler içersindeydi. 'O silahın enerjisi ile kavru lan' filler ve öteki yaratıklar, soluk soluğa bir halde, o dehşetli güçten korunmak arzusuyla korku içinde koşuştular. Suyun kendisi dahi ısınmış olduğundan, Ey Bharata, su da yaşayan yaratıklar son derece tedirgin oldular ve sanki yanıyor gibiydiler. Dört bir yandan... gök kubbeden ve Dünya'nın kendisinden dahi, rüzgârı arkasına alan Garuda'nın [hava aracı (?)] tez canlılığı ile keskin ve kızgın ok yağmurları yağdı ve neşroldu. Aşwattam'ın, hepsi de gökgürültüsünün tez canlılığı ile teçhiz edilmiş olan o sütunlarının isabet ettiği ve yaktığı düşman savaşçılar, dehşetli bir yangının kül ettiği ağaçlar gibi yerle bir oldular.

«O silahın yaktığı devasa filler her yanda yere yuvarlanmış, bulutların gümbürdemesini andıran dehşetli çığlıklar atıyorlardı. O ateşin kavurduğu daha başka filler ise bir oraya bir buraya koşarak, sanki bir orman yangınının ortasında kalmış gibi, korku içersinde bağırişiyorlardı. Ey Kral, 'o silahın enerjisinin yaktığı' küheylanlar ve savaş arabaları da, Ey Efendimiz, bir orman yangınında yanan ağaçlardan geriye kalan kütükleri andırıyorlardı. Her yanda binlerce savaş arabası yerle bir oldu. Gerçekten de, Ey Bharata, sanki İlâhi Rab Agni [Ateş Rabbi] düşmanı [Pandava] o savaşta, Yuga'nın sonunda her şeyi yok eden Somvarta ateşi [Devre sonunda uygarlıkları yok eden Göksel Ateş] gibi yakmıştı....»

«Serin rüzgârlar esmeye başladı. Dört bir yan aydınlandı ve açıldı. Sonra harikulâde bir manzaraya tanık olduk. Ölenlerin, silahın dehşetli gücünün yakıp yok ettiği bedenlerinin biçimleri tanınmaz hale gelmişti. O silahın bir benzerini daha önceden ne işittik ne de gördük.»

Bugün bizim yazacağımız bilimsel bir rapor, nükleer benzeri bir infilakın binlerce yıl öncesine ait bu anlatımından daha ayrıntılı olabilir miydi? Bu ilginç gözlem, Hiroshima ya da Nagasaki'deki tanıkların anlattıklarını hatırlatmaktadır.

b — Vimanalar ve Bazı Silah Türleri

V.R. Ramachandra Dikshitar, «Kadim Hindistan'da Savaş» (War in Ancient India, London, Mac Millan, 1945) adlı ilginç kitabında, Daytan Savaşları'nda kullanılan ve havadan atılan «Astra» (yıldız) silahlarının bir dökümünü yapmaktadır:

«Soposamhara» (Fırlatma silahları) :

1. «Sikharashtra» (Alev kusan bir füze);
2. «Avidyashtra» (Yanıtıcı güçleri olan bir füze);
3. «Prasvapana» ya da «Uyku Oku» (Uyku veren bir tür gaz bombası);
4. «Gandharvashtra» (Yıkıcı Vişnu'nun bir silahı);
5. «Samvarta» (Duman ya da sis bombası);
6. «Saura» (Güneş Tanrısı'nın bir füzesi);
7. Dört tür «Agni Astra» — Alev tabakaları içinde seyreden ve gökgürültüsü oluşturan kızgın füzeler;
8. «Indra'nın Oku» ya da «Indra'nın Şimşegi» — «Dairevi Yay»dan atılan bir şimşek ile onbin kişiyi öldürebilen bir süper silah.

Daha sonra da 'irade ve ses' ile kontrol edilen 'sihirli' silahların dökümü yapılmaktadır:

«Satyakirti»:

1. «Kamarupaka» (Kişinin isteğine uygun bir biçim alır);
2. «Kamaruci» (Kişinin arzusuna göre faaliyet gösterir);
3. «Şimşek Vajra» (Mantralar ya da 'sesler' ile çalıştırılır);
4. «Viruci» (Alevli bir silah).

Bu silahlarını en ilginç kuşkusuz «*Indra'nın Oku*» dur. Ancak, *Mahabharata*'ya göre, «*Brahma'nın Asası anlamına gelen 'Brahma-danda', Indra'nın Şimşegi'nden bile sonsuz kez daha güçlüdür. Indra'nın Şimşegi sadece bir kere etkili olabilir ama, Brahma'nın Asası bütün bir ırka ya da ülkeye nesilden nesile darbe indirebilir.*» Bu ifade, akla hemen, radyasyonları, henüz doğmamış olan nesilleri mutasyona uğratan hidrojen bombasını getirmektedir.

«*Agneya*» ve «*Astra Silahları*»nın yanısıra yer alan «*Brahma Silahı*»nın Tanrı'nın Kendisi'nin güçlerini içerdiği ve ölümsüzlerin dahi karşı koyamadıkları anlatılmaktadır. Bu ilginç süper-silâh, dairevi bir yansıtıcı mekanizma ile çalıştırılmaktadır. Ateş etmek yerine, aynen bir projektör ışığı gibi yakılır. Mekanizmadan derhal, hedefin tamamıyla yok edilmesine kadar sürekli güçlenen bir «*ışık sütunu*» çıkar. Bu son derece kuvvetli silahın etkileri doğayı altüst eder; rüzgârlar eser, su kaynar, hayvanlar panik içinde kaçırlar. Buna karşı koyabilecek tek şey de bir diğer Brahma Silahı'dır. Bunların ikisi, birbirine karşı çalıştırıldıklarında birbirlerini tamamen nötralize ederler. Bu da göstermektedir ki, Brahma Silahı'nın çalışma prensibi dikkatle ayarlanmış karşıt dalgalar ile nötralize edilebilen vibrasyonlara dayanıyordu.

Bu silahların uluorta kullanımına karşı konulan kısıtlamalar çoktur. Tüm öteki silahların denenip de başarı sağlanamaması halinde ortaya çıkacak bir olağanüstü hâl dışında hiçbir zaman kullanılamazlar. Sivil halka ya da geri çekilen askerlere karşı kullanılmaları yasaktır.

«*Drona Parva*»da Drona'ya, bu kuralları çiğnemiş olmasından ötürü açıkça ihtar edilmekte ve bunu bir kez daha yaptığı takdirde gücünün elinden alınacağı bildirilmektedir:

«*Sen Brahma Silahı ile Yeryüzü'nün silahsız insanlarını [sivil halkı] yaktın. Bu doğru bir hareket değildir. Bir daha böyle bir günah işleme.*»

Brahma Silahı'nın operatörü, istisnasız olarak, silahı kullanmazdan önce «*suya dokunur.*» Bu işlem, elektrikli bir temasın ya da iyi bir 'topraklama'nın yapılmasını ima etmektedir.

Brahma Silahı'nın etkileri «*Drona Parva*»nın birçok yerinde anlatılmaktadır:

«*Drona'nın oğlu 'suya dokundu' ve 'Narayana'yı [düşmanları kavuran] salıverdi. Şiddetli rüzgârlar esmeye başladı, seller boşandı. Gökyüzünün açık olmasına rağmen, gökgürültüsü sesleri işitildi. Yeryüzü sallandı. Denizler karmakarışık olarak kabardılar. Dağların zirveleri yarıldı. Ortalığa karanlık çöktü.*

«*Brahma Silahı, Partha'yı ve tüm varlıkları etkiledi. Yeryüzü bütün dağlarıyla titredi. Dehşetli rüzgârlar esmeye başladı. Denizler, dalgalanarak kabardılar.*»

Bu yıkımı izleyen kargaşa sırasında çok ilginç bir şey olur. Kaçışan askerler, ortalıkta bağırarak, koşuşan fillerin, başıboş bir şekilde dolaşan savaş arabalarının ve herşeyi yakıp kül eden alevlerin arasından geçerek en yakın ırmağa ya da göle doğru koşuyorlar ve kargaşa hâ-

lâ daha devam ederken, soyunup kendilerini ve silahlarını yıkıyorlardı.

Böyle bir anda, radyoaktif kirlenmeden korkmadıkları takdirde —bu patlama, silahlarına, karşı önlemin hızla alınmaması halinde öldürücü olacağını bildikleri, kendine özgü belirli bir niteliği geçirmediği takdirde— yıkanmak ve paslanmaları ihtimaline rağmen silahlarını yıkamak için neden bir su birikintisi arasınlar ki?

«*Drona Parva*»da, Brahma Silahı'nın sadece metal giysiler giyen ya da metal objeler tutan kişilere zararı dokunduğu yazılıdır:

«[Brahma Silahı], silahlarını yere atan ve savaş arabalarını terkedenleri öldürmez. Fakat, ona karşı koymayı düşünenler dahi, yerin iyice altında saklansalar bile öldürüleceklerdir.»

Brahma Silahı faal halde iken metalden sakınmanın önemi sık sık vurgulanmaktadır. «*Drona Parva*»da, Bhimasena'nın bir savaş sırasında savaş arabasından son anda sürüklenip indirilerek yüzde yüz ölümden kıl payı nasıl kurtarıldığı anlatılmaktadır:

«*Bhima, Drona'nın Oğlu'nun silahı ile kuşatılmış olarak, atları, sürücüsü ve savaş arabası ile öyle bir halle gelmişti ki, kendisine bakılamıyordu. Bir başka ateşin ortasındaki, parıl parıl alevler saçan bir ateş gibi, tüm kızgın ısınlar Bhima'nın savaş arabasına doğru ilerlemeye başladılar. Evren'i yutan Yuga Atesi'nin en sonunda aelişi ve Yaratıcı'nın adzına girişi gibi, o silah da Bhima'nın bedenine airmeye başladı.*»

Bunu gören Krişna ve Arjuna, bir an önce silahlarını atmaları ve savaş arabasından uzaklaşmaları için kendisine seslenirler. Işıklar saçan elektrikli ateşin etkilediği Bhima, düşmana söverek saskınlık içersinde olduğu yerde kalakalır. Bunun üzerine, daha önceden koruyucu önlemler almış olan Krişna ile Arjuna kendi ara-

balalarından atlarlar ve «Drona'nın Oğlu'nun o silahı, Bhima'ya yöneltilmiş bir halde, enerjisini ve gücünü artırırken» gözlerini parıltıdan koruyarak Bhima'ya doğru koşarlar. Kollarından tutarak platformdan aşağı sürüklerler, yere atarlar ve hızla silahlarını çıkarırlar. Bunun üzerine, silah 'susturulur', rüzgârlar diner ve tekrar mavi gökyüzü görülür.

Bir sonraki savaş sırasında her iki taraf da daha bir eşit şartlara haizdirler. Bhima, savaş arabasının üzerinde hücumla kalkar ve bir kez daha o süper silahın kör edici ışınlarına hedef olur. Aynı silah bu kez nötralize edilir:

«Dhahajaya, Bhima'nın o silahın etkisi altına girdiğini görür görmez, silahın enerjisini, 'Varuna Silahı' ile kaplamak suretiyle nötralize etti. [Bhima'yı] sarıp sarmalayan kızgın güçten ötürü, kendisinin 'Varuna Silahı' ile bu şekilde kaplandığını hiç kimse göremiyordu.

«Drona'nın Oğlu'nun silahı Bhima'nın bedenine girmeye başladı. Güneş'e nüfuz etmesi halinde bir ateş ya da bir ateşe nüfuz etmesi halinde Güneş nasıl algılanmazsa, aynı şekilde, Bhima'nın bedenine nüfuz eden enerjiyi de hiç kimse algılayamıyordu.»

«Drona Parva»da daha önce geçen bir savaş sırasında Partha'nın kendi Brahma Silahı ile Drona'yı etkisiz kılması gibi bu kez de «Doğa'daki tüm kargaşa hızla yatıştı.»

Mahabharata'nın «Aunshana Parva» adlı bölümünde, bir «nihaî silah»dan bahsedilmektedir:

«Çok şükür, o günlerde dahi, 'nihaî silah'ın kullanılması halinde nelerin olacağını bilen kişiler vardı. Savaş doruğuna vardığında, ermiş Veda Vyasa müdahale etti ve savaşan tarafları, [kullanılmak üzere] yerleştirilmiş olan 'nihaî silah'ı kullanmamaya davet etti. Eğer gerçekten kullanılsaydı....

«... on uzun yıl ülkede kuraklık olacaktı... ve doğmamış çocukları annelerinin karnında öldürecekti.»

Mahabharata'nın bir diğer bölümü olan «Musala Parva»da ise süper silahların insanlar, hayvanlar, eşyalar ve hatta yiyecekler üzerindeki radyoaktif etkileri apaçık anlatılmaktadır:

«Bilinmeyen silah, Vrişni ile Andhaka'nın tüm yakınlarını kül etmiş olan [bir] ışyan şimşek, yakıp yıkan bir ölüm habercisidir. Yanarak toz haline gelmiş olan bedenleri tanınmaz bir haldeydi. Kaçanlar saçlarını ve tırnaklarını kaybettiler. Çanak çömlek bir neden olmaksızın kırılıyordu. Kuşlar beyazlaştılar, bacakları su topladı ve kızardı. Yiyecekler kısa bir süre içinde zehirli hale geldi.»

Aynı silahın radyoaktif artıklarının ortadan kaldırılmasının da aynen bugünkü gibi bir sorun yarattığı şu satırlardan anlaşılmaktadır:

«... Kral, 'şimşegin' ince bir toz haline getirilmesini emretti... bu tozu denize atacak kişiler tuttu....»

Vimanalar ya da tarih öncesinin dünya-yapımı uçan daireleri bütün bu silahları atmak ya da harekete geçirmek amacıyla, kentlere ve ordulara saldırmak için kullanılıyorlardı:

«Cukra, Göksel Güçler ile sevk edilen o mükemmel vimanada seyrederek, Üçlü Kent'i yıkmaya gitti.»

Bu operasyon için, daha önceden, «yüksek güçlü bir vimananın inşa edilmesi»ne karar verilmiştir. Üçlü Kent öylesine dayanıklıdır ki, ancak üç bölümünü birden yıkabilecek bir silahın işe yarayabileceği düşünülür (Atlantis'teki 'Altın Kapılı Kent' de içiçe dairelerden oluşan şeklinden ötürü 'Üçlü Kent' adıyla biliniyordu):

«Bu üç kısmın tek bir füze ile yarılması gerekmektedir. Başka hiç bir şekilde yıkımlarına yol açamaz.»

Önce genel bir bombardıman olur:

«Cukra, Marutlar tarafından etrafı çevrilmiş bir halde, gökgürültüsünü her yandan Üçlü Kent'in üzerine fırlatmaya başladı.»

Sonra, o dehşetli «tek füze» kullanılır:

«Üçlü Kent'e Evren'in Gücü'nü ihtiva eden bir füze fırlatılır... kent yanmaya başladı... onbin güneşi andıran duman görkemli bir şekilde aydınlanıverdi.»

Bu silah öylesine dehşetlidir ki, Tanrılar'ı dahi hayrete düşürmüştür:

«Evren'in Güçleri'nin tek bir yerde toplandığını gören Tanrılar hayretler içerisinde kaldılar.»

Aslında, «Tüm dünyayı yakıp kül etmeyin,» diyen Tanrılar, araya girip ateşi söndürmek zorunda kalırlar.

1945 yılında Amerikan Hükümeti de Evren'in Temel Gücü'nü ihtiva eden bir silah kullanmamış mıydı?

Vimanalar, ayrıca, ordulara karşı da kullanılıyorlardı. Örneğin, Mahabharata'nın «Karna Parva» adlı bölümünde, 'Rakşasalar'ın⁽¹⁵⁾ vimanaları ile Karna'nın ordusunu havadan bombardıman edişleri anlatılmaktadır:

«Gökyüzünde, bize, ışıklar saçan bir ateşin kızgın alevlerini andıran kırmızı bir bulut kütleleri gibi gelen [bir şey] gördük. Bu kütteden, parlayarak, ışıklar saçan birçok füze fırladı ve hepsi bir anda çalınan bir davulun gürültüsüne benzeyen muazzam gümbürtüler [çıkardı]. Ve [vimanadan], altından kanatları olan birçok silah, gürültülü patlamalar ile binlerce yıldırım ve yüzlerce kızgın tekerlek düştü. Bu füzeler ile vurularak düşen atların ve patlamaların devirdiği kudretli fillerin çıkardıkları gürültü artıyordu. Şaşkınlık içerisindeki ordu, 'Ah'

'Vah' bağırtıları arasında yok olup gitmek üzereydi. Rakşasalar'ın o dehşetli [vimanaları], gökyüzüne yerleştirilmiş olan 'büyük toprak yığınları biçimindeydiler.'

Eğer Karna, Rakşasa bombardıman filosunu havada vuran gizli bir silahı ortaya çıkartmasaydı her şey kaybedilmiş olacaktı:

«Karna, dehşetli ve parıl parıl parıldayan bir silah [olan] o korkunç silahı, Yokedici'nin dilini, Ölüm'ün Kızkardeşi'ni eline aldı. Rakşasalar, kendilerine yöneltilen o ışıklar saçan, mükemmel silahı görünce korktular... O göz alıcı füze, gecenin [kapladığı] gökyüzüne doğru süzüldü ve yıldıza benzeyen oluşuma girdi... ve Rakşasa'nın vimanasını yakıp kül etti. Düşman aracı, dehşetli bir gürültü çıkararak, gökyüzünden düştü.»

Kindar Rakşasalar'dan biri, yere düşerken bile elinden geldiğince zarar vermeye kararlı bir halde, devasa vimanasını aşağıdaki birliklerin üzerine düşürmüş ve böylece, «ordunun bir bölümü ezilmiş ve toprağa gömülmüştü.» Görülüyor ki, Japonlar'ın intihar uçakları «Kamikazeler»i dahî çağımıza özgü bir savaş tekniği olarak değerlendirmek mümkün değildir.

D İ P N O T L A R

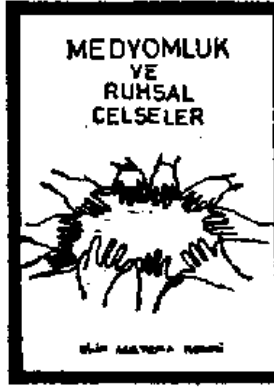
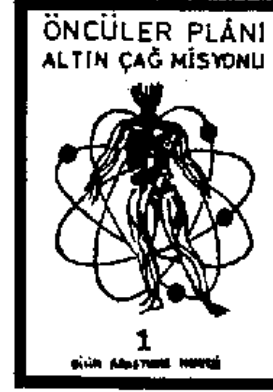
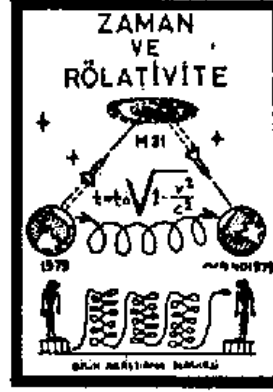
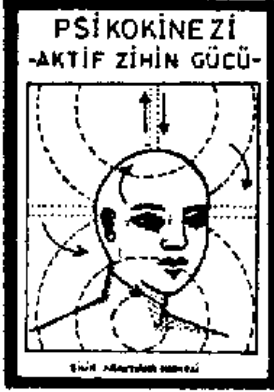
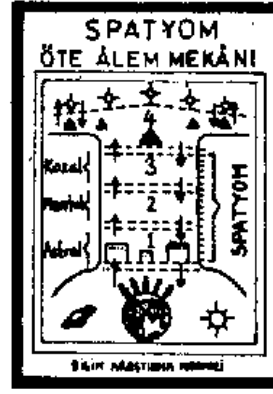
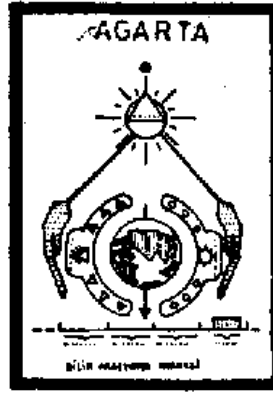
- (1) **Ramayana: «Rama'nın Maceraları»:** Ermiş Valmiki tarafından yazılan kadim Sanskrit epik şiir. İ.Ö. 5. Yüzyıl'da yazıldığı söylenir. 7 bölüme (kanda) ayrılır ve yaklaşık 50.000 mısradan oluşur.
- (2) **Maha-bharata: «Bharatalar'ın Büyük [Savaşı]»:** Hindular'ın büyük epik şiiri. Onsekiz kitaba (parva) bölünmüş olup, yaklaşık 220.000 mısrayı içerir. Yazarı, rivayete göre, Vedalar'ın derleyicisi Krişna Dwaipayana'dır. Krişna'nın Arjuna'ya İlâhi Öğretiler'den söz açtığı ünlü **Bhagavad-Gita («İlâhi Olan'ın Şarkısı»)** da aynı epik şiirin bir bölümünü oluşturur.
- (3) **Yojana:** 13 km'ye tekabül eden bir uzunluk ölçüsü. Bazı kaynaklarda ise 8 km. olarak belirtilmektedir.
- (4) **Vimanalar ile UFO'lar arasındaki benzerliklerin, paralelliklerin araştırılması için aşağıda belirtilen kitaplarımızın okunması gerekmektedir:**
Kitap No: 2 - 6 - 14 - 17 - 20 - 22 - 25 - 32 - 34.
- (5) Bunlar, muhtemelen, bakır, magnezyum ve alüminyumdur.
- (6) **Vril:** Yeryüzünün manyetik çekimini yeterince altedebilmek için kişisel vibrasyonların yükseltilmesinde de kullanılan (levitasyon prensibi), «yıldızlara alt» dehşetli Güç.
Bkz: AGARTA, kitap - 1 ... Böl: 4/f, g.
- (7) **Kameo:** Üzerinde hakkedilmiş bir kabartma bulunan kıymetli taş; işlemeli akik.
- (8) **Bkz: İNSAN VE KEHANET, kitap - 27 ... Böl: 5.**
- (9) **Bkz: MU, kitap - 10.**
- (10) **Ayodhya:** «Güneş Irkı»nın kurucusu Ikşwaku'nun ve sonradan da Rama'nın Başkenti. Yedi Kutsal Kent'ten biri olup, yeri kesinlikle belirlenmiş değildir.
- (11) **Titanlar ve Asurular:** Hindu Mitolojisi'nde Tanrılar'ın karşısında yer alan ve onlarla savaşan Devler (Titanlar) ve Atmosferik Şeytanlar (Asurular).
- (12) **Hermes'in Asası (Staff of Mercury):** Burada dikkat edilmesi gereken bir husus da Hermes adının Yunan mitolojisinde Merkür olarak geçmesi ve Merkür (Mercury) sözcüğünün, aynı zamanda, 'civa' anlamına gelmesidir.
- (13) **Bkz: LEVİTASYON, kitap - 21 ... Böl: 1/b.**
- (14) **Rişiler:** Ermişler.
- (15) **Rakşasalar:** Hindu mitolojisinde, 'Tanrılar'ın düşmanı' olan bir varlık sınıfı ya da cinler ve kötü ruhlar.
- (16) **Yukarısı:** Dünya üzerindeki ve ruhsal âlemdeki her türlü faaliyeti ve işleyişi tanzim ve tertip eden organizasyonların hiyerarşik tümü.

KAYNAK VE DANIŞMA KİTAPLARI

- 1 — BERLITZ, Charles. *Mysteries from Forgotten Worlds*, London, Corgi Books, 1976.
- 2 — BLAVATSKY, H.P. *Secret Doctrine*, Pasadena, California, T.U.P., 1970.
- 3 — CAYCE, E.E. *Edgar Cayce on Atlantis*, New York, Warner Books, 1969.
- 4 — CHARROUX, Robert. *Lost Worlds*, çev. Lowell Blair, London, Fontana, 1974.
- 5 — CHURCHWARD, James. *The Children of Mu*, London, Neville Spearman Ltd., 1959.
- 6 — COLLYNS, Robin. *Did Spacemen Colonise the Earth?* Herts, Mayflower Books, 1977.
- 7 — DÄNIKEN, Erich von. *Meine Welt in Bildern*, München/Zürich, Droemer Knaur, 1977.
- 8 — ———. *According to the Evidence*, çev. Michael Heron, London, Corgi Books, 1978.
- 9 — DRAKE, W. Raymond. *Gods and Spacemen in the Ancient East*, London, Sphere Books, 1973.
- 10 — KOLOSIMO, Peter. *Timeless Earth*, çev. Paul Stevenson, London, Sphere Books, 1977.
- 11 — ———. *Not of This World*, çev. A.D. Hills, London, Sphere Books, 1977.
- 12 — LESLIE, Desmond ve ADAMSKI, George. *Flying Saucers Have Landed*, London, Futura Books, 1977.
- 13 — NARAYAN, R.K. *The Ramayana*, New York, Penguin Books, 1977.

YAYIMLANMIŞ KİTAPLARIMIZ

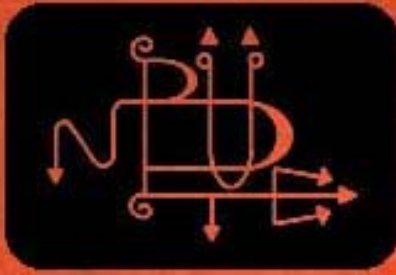
1. AGARTA... (Yeraltı Uygarlığı)
2. UFO BİLİMSEL KURAMLARI
4. ÖLÜM ve ÖTESİ... (Bilimsel İncelenimi)
5. REENKARNASYON... (Genedoğmak Bilimsel İncelenimi) ...
9. EKMİNEZİ... (Geçmiş Yaşamlara Transia Geri Dönüşler)...
10. MU... (Tarih Öncesi Evrensel Uygarlık)
11. NEO SPİRİTİZM - MODERN SPİRİTİZM
12. UFO - APOLLO... (Ortak Uzay Uçuşları)
13. SPEKTRA - URI GELLER... (Hoova Planeti Misyonu)
14. UZAYLILAR... (Genel Bilgiler)
15. ÖLÜM VE AHRET... (Temel Bilgiler)
16. UZAYLI İNSANLAR... (Bilimsel İncelenim)
17. KOZMOS'DAN DÜNYALILARA... (Ummo Planeti Misyonu)
18. DÜNYA ÖĞRETMENİ... (Altın Çağ Rehberliği)
19. TELEPATİ... (Uygulama Deney ve Yöntemleri)
20. USO - OINT... (Denizaltı Uygarlığı)
21. LEVİTASYON... (Yerçekimini Yenen İnsanlar)
22. SOVYETLER UFO KURAMLARI
23. SİRİUS MİSYONU... (-Bildirge-)
24. KIRLIAN PHOTOGRAPHY (Biyoplazmik Bedenler)
25. ÖNCÜ - UFO GENEL YAPILARI
26. EVREN UYGARLIKLARI
27. İNSAN VE KEHANET... (Kanıtli Öngörümter)
28. UZAY ÜSSÜ AY... (Gizemli Yapay Planet)
29. IŞINLAMA... (Olaylar, Gözlemler)
30. MEDİTASYON... (Transandantal)
31. GÖRÜNEN RUHLAR... (Bilimsel İncelemeler)
32. EVRİM ÜSTADLARI... (Venüs Planeti Misyonu)
33. AGARTA... (Mahatmalar Misyonu)
34. UFOLOJİ (Uzaylılar Bilimi)
35. DURUGÖRÜ (Zaman Mekân Dışı Ruhsal Gözle Görüm)
36. AGARTA
37. EVRENSEL EVRİM YOLLARI
38. PSI-TIP (Ruhsal Cerrahi)
39. APORLAR (Ruhsal Işınlamalar)
40. PARAPSIKOLOJİ BİTKİLER ARAŞTIRMASI
41. MEDYOMLUK (Ruhsal Celseler)
42. SPATYOM (Öte Âlem Mekânı)
43. EVRENSEL YÖNETİCİ MEKANİZMA
44. ZAMAN ve RÖLATİVİTE
45. PSİKOKİNEZİ (Aktif Zihin Gücü)
46. VİMANA UZAY ARAÇLARI



BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ P.K. 1072 — İSTANBUL

Satış ve Dağıtım :

Vali Konağı Caddesi
Halil Bey Pasajı, No: 40 (Alt Kat)
Nişantaşı — İstanbul



Vimana'lar, binyıllar öncelerin Yüksek Uygarlıkları tarafından, eşsiz ve olağanüstü teknik ve yasalarla işletilen uçaklar ve uzay araçlarıdır. Bu uzay araçlarının tekniklerini tanıdıktan sonra, şimdiki teknik uygarlığın hiç de kayda değer bir gelişim göstermemiş olduğuna tanık olacaksınız. Geçmişte, son derece sade ve özgün esaslara bağlı olarak geliştirilen teknik, çağımızdaki bir yıkım ve bozgun amacına dayalı ilkel teknikle karşılaştırılırsa, günümüz ve tarihimiz insanlığının da zihni düzeyi ve uygarlık anlayışı ortaya çıkar.

Kadim Kutsal Metinler, «Güneş altında yeni birşey yok.» sözünü, boşuna ihtiva etmiyorlar. Çağımızın akıl almaz dejenerasyonu ve sapkın gidişi içerisinde, ortaya çıkarılan yüce semavi gerçekler, hayatı giderek bir iyiliğe ve doğruluğa doğru yöneltmenin derin uğraşısı içerisinde giren insanları çoğaltmaya başlamıştır. Ve zaten, Altın Çağ, bu giderek çoğalan ışık insanların ellerinin ve ruhlarının emekleri ile kurulacaktır.

Beşeriyetin şunca teknik buluşları, bir insan organizmasının bir kaç melekesinin gücü, kudretli ve işlevli ile dahî başademeyecek ve boy ölçüşemeyecek kadar kısır ve ilkeldir. Bu yapıtta göreceğiniz gibi, geçmişte uzay araçları, insan organizmasının biyolojik ve biyo-enerjetik aktivitesi ile de uçuş yeteneğine haizdiler. İşte çağımızda en yüce buluş olarak, beşer varlığının keşfine çalışılmaktadır.

Bu yapıtta, şu hususlara ilişkin bilgi edinebilirsiniz :

Atlantis Uygarlığı Vimaneları ve Uçuş -Yapım Teknikleri.

Kadim Hint Vimaneları ve Uçuş -Yapım Teknikleri.

Vimana Uzay Araçlarının, Çeşitli Teknik Ayrıntıları.

Vimana Uzay Araçları ve Organik Tahrik Sistemleri.

Vimana Uzay Araçları ve Olağanüstü Donatımları.

Vimana Uzay Araçları ve Bilim Adamlarının Etüdüleri.